

i n f o r m a t o r

Leto 4, številka 1, februar 2014

Glasiło obćine Slovenska Bistrica

Vošnjakovo leto kulture

Intervju: dr. Damijana Žišt: »Zelo uživam v svojem poklicu.«

Jožici Tomazini Romihova plaketa

Nepozaben sprejem za plesnega kralja Aljaža Škorjanca

Tomaž Ajd

Velika množica je tik pred božično-novoletnimi prazniki na Trgu svobode v Slovenski Bistrici pozdravila bistriškega poklicnega plesalca Aljaža Škorjanca, ki je dosegel izjemen uspeh. V paru z manekenko Abbey Clancy, ženo nogometaša Petra Croucha, je zmagal v največjem plesnem šovu na svetu, Stricly Come Dancing na britanskem BBC-ju. Finale najbolj gledane tovrstne televizijske oddaje si je v soboto, 21. decembra, ogledalo kar 14 milijonov gledalcev. Aljažu Škorjancu so na sprejemu čestitali tudi bistriški župan, ravnateljica, razredničarka in Božiček.

Iz vsebine

Uvodnik	stran 3
Občinski svet	stran 4
Obletnica Pohorskega bataljona	stran 5
Urad za delo	stran 6-7
Dr. Julij Titl, dr. Jože Pučnik	stran 8
Kmetijska svetovalna služba	stran 9
Okolje in prostor	stran 10-11
RIC	stran 12-13
Javni zavod za KTV	stran 14-15
Intervju	stran 16-18
Zavod za kulturo	stran 19-22
Šolstvo	stran 23-25
Knjižnica	stran 26-27
Varnost, društva	stran 28
Društva	stran 29
Zavod za šport	stran 30
Kultura	stran 31-32
Satira	stran 33
Šport	stran 34-37

Avtor portreta na naslovnici: Uroš Čož

Kolofon

Informator - glasilo Občine Slovenska Bistrica
Izdajatelj:
Javni zavod za informiranje in
KTV Slovenska Bistrica,
Trg Svobode 26,
2310 Slovenska Bistrica.
Odgovorni urednik: Drago Čož
Tisk: EVROGRAFIS d.o.o.
Naklada: 9000 izvodov.
Informator prejmejo vsa gospodinjstva v občini
Slovenska Bistrica brezplačno.

Foto: Aleš Kolar

Foto: Aleš Kolar

OBČINA
SLOVENSKA
BISTRICA

Kolodvorska ulica 10, 2310 Slovenska Bistrica
Telefon: h.c. +386 2/843 28 00,
faks: 386 2/843 28 45
E-pošta: obcina@slov-bistrica.si
uradna spletna stran:
<http://www.slovenska-bistrica.si>

Praznik razbitega ogledala

Zdenko Kodrič

Pesnik France Prešeren je bil krizni menedžer, imel je občutek za resnico in krizo. Resnica je zanj praznik, kriza pa čustvo, brez katerega ni mogoče praznovati. Čeprav je o njegovem življenju veliko napisanega in izrečenega, o njegovi knjigi in pesniški moči še zmeraj vemo premalo, pravzaprav nimamo povsem jasnega občutka, da je velik pesnik. In kdor nima občutka za krivdo, živi v preteklosti, kdor ga ima, je človek prihodnosti.

Pesnik in knjiga sta tudi v tem času le navidezno močna, sicer pa sta – po resnici povedano – ranljiva kot še nikoli.

Kaj pomeni, če oblast umetnosti naroča vsebino njenega dela? Kaj pomeni, če umetnik oblasti vrne udarec? Nič dobrega. Pesnik ni več intelektualec v najboljšem pomenu besede, pesnik je tudi zunaj svoje literature spletkar, zalezovalec in iztrebljevalec, finančnik in pisar, ki namesto zgodb piše uredbe, račune, poročila, navodila in ukaze. Zmeraj pa obstaja skupina pesnikov, ki ne počne tega in ne uživa državnih privilegijev in ne dobiva državnih nagrad. Tem jeziku in knjigi pomenita skoraj vse: svetost, etičnost, poštenost in svobodnost. To so pisatelji, ki se jih lahko dotaknemo. Ki ne sprejemajo niti ne oddajajo zla. Lahko jim zvežemo jezik, ne bomo jim pogasili žeje po resnici. Lahko jim zatemnimo pogled, ne bomo jim ugasnili svetlobe. Pesnik o potovanju po pokrajinah jezika, ki bi moral biti naš prvi zakon, pravi: vedi, da se tja, kjer te čakam, več ne vrneš, in da ta, ki te čaka, nisem več jaz. Zato, hodi po sencah.

Skrajni čas je, da pesniki razbijejo ogledalo, ki ga tako rada svetu in njegovi okolici nastavlja umetnost. Pesnik ne potrebuje ogledala, kvečjemu potrebuje denar, da bo poravnal škodo za njegovo razbitje. Če že kdo, potem ogledalo potrebuje svet sam in njegova senca, ki se prikazuje na napačni strani Zemlje. Pesniška poslanica ob kulturnem prazniku bi se lahko tu končala. A se ne more, kajti kako bi se počutil jaz in kako vi, ki me berete, če ne bi omenil kake zmage, kakega uspeha, kake dobre zgodbe, kake norosti in kakih sanj? Ko razmišljam o petmilijardni bančni luknji, si rečem, to je sanjsko umetniško dejanje. Ko berem Leljakove obtožbe zoper Zemljariča, se mi zazdi, da nastaja fantazijska video instalacija. Ko analiziram uvedbo univerzalnega temeljnega dohodka, se sprašujem, ali ne gre za obnoreli kulturni performans? In ko predlagam, da občina zasebnikom zniža najemnino za lokale, mislim na umetnino, ki nima možnosti, da to postane.

Beseda ni več čudež, tudi pesnik ne. Oba skupaj sta jezik, ki ju piše knjiga. Če je napisana v slovenskem jeziku, smo lahko neskončno srečni. Če njen jezik govorita amaterska igralca Dejan Kalan in Niko Turk, je toliko bolj pristna. Če jo naslika akademska slikarka Anka Krašna, je edinstvena. Če jo bere otrok, je največja na svetu; če jo zapre stoletnica, bo večna.

Kaj je potemtakem kulturni praznik? Pravzaprav ne vem. Lahko je stružnica, lahko je tudi oblak. Vem edino to, da kulturni praznik ni ne trojka ne vlada ne banka niti politična stranka, še najmanj pa boj za oblast.

Foto: Aleš Kolar

Občinski svet v prvi obravnavi sprejel proračun za leto 2014

»V ospredju naložbe, ki odpirajo oziroma ohranjajo delovna mesta«

Tomaž Ajd

Občinski svet Občine Slovenska Bistrica je 18. decembra lani v prvi obravnavi sprejel občinski proračun za leto 2014. Prihodki proračuna znašajo 35 milijonov evrov, za pet milijonov več je predvidenih odhodkov, načrtovana je tudi zadolžitev v višini 1,5 milijona evrov. Sicer pa je proračun za prihodnje leto naravnano razvojno, v ospredju bodo naložbe na področju komunale in družbenih dejavnosti.

Župan Občine Slovenska Bistrica dr. Ivan Žagar je v pogovoru za Studio Bistrica med drugim povedal, da občina letos sistemsko izgublja sredstva.

»Lani smo vse leto opozarjali na davek na nepremičnine, ki se uvaja. Konkretno: Občina Slovenska Bistrica bo zaradi tega davka izgubila približno 300 tisoč evrov. Dodatnih 300 tisoč evrov pa izgubljam na investicijskem področju zaradi rebalansa državnega proračuna. Tako skupaj izgubljam 600 tisoč evrov. V to še niso vključeni večji stroški zaradi povečanja socialnih transferjev. Povečuje se namreč brezposelnost, povečujejo se tudi materialni stroški, cene energentov ves čas rastejo. Na strani prihodkov skušamo

sredstva pridobiti na vseh razpisih. Kar 16 milijonov evrov načrtujemo iz naslova investicij, gre za denar iz evropskih in drugih skladov. Pri odhodkih smo prevetrili vse stroške, še dodatno smo znižali tekoče stroške. Sicer pa poskušamo investicijski del proračuna držati aktiven. S tem so povezana tudi delovna mesta v gradbeništvu in sorodnih dejavnostih. Na takšen način probleme rešujejo uspešne evropske države. Z zadolževanjem zapiramo celoten proračun. Zadolžili se bomo preko regionalnega sklada, pri katerem je obrestna mera izredno nizka. Pri tem gre tudi za prestrukturiranje kreditiranja občine. Predvidenih je okoli 50 različnih naložb na vseh območjih občine, tako v mestu kot izven njega. Na področju družbenih dejavnosti je v ospredju predšolska vzgoja. Pripravljamo pa tudi nekatere razvojne projekte. Skratka, poudarek je na tistih področjih, ki posredno pomagajo pri odpiranju oziroma ohranjanju delovnih mest. Podprli smo praktično vsa javna dela, ki so jih predlagale institucije. Prav tako uvajamo nekatere nove programe. Precej možnosti je voljo pri socialnem podjetništvu, namenjenemu težko zaposljivim osebam. Podpiramo tudi start up projekte; gre za zagon podjetij, pri čemer pomagamo mladim z idejami, z nekaterimi aktivnostmi smo začeli že lani s Tehnopotico. Na področju kmetijstva moram omeniti še dve zadevi, in sicer samooskrbo s spletno tržnico in ohranitev vinske blagovne znamke Ritoznojčan. Tako bomo obenem naredili dodaten korak na področju turizma, dopolnilnih dejavnosti in še česa.«

Foto: Aleš Kolar

Javna tribuna z guvernerjem Banke Slovenije dr. Boštjanom Jazbecem

Tomaž Ajd

Klub direktorjev Slovenska Bistrica je v sodelovanju s Kulturnim društvom Slovenska Bistrica v sredo, 15. januarja, pripravil javno tribuno, katere gost je bil domačin dr. Boštjan Jazbec, guverner Banke Slovenije. Jazbec je v Slomškovem domu govoril o problematiki reševanja bančnega sektorja, splošnem makroekonomskem okviru in obetih za v prihodnje. Guverner je ob tem poudaril, da je sanacija bank šele začetek za doseg ciljev. Za izboljšanje razmer bomo namreč morali v Sloveniji predvsem zagotoviti višjo gospodarsko rast in izboljšati upravljanje državnih podjetij, izjemno pomembno bo delovanje pravne države.

Na tribuni so z vprašanji sodelovali tudi obiskovalci. Pogovor z guvernerjem Banke Slovenije je vodil Niko Turk.

Foto: Aleš Kolar

Spominska slovesnost ob 71. obletnici zadnjega boja Pohorskega bataljona

Tomaž Ajd

Pri Treh žebljih na Osankarici so tudi letos obeležili spomin na Pohorski bataljon. Spominska slovesnost ob 71. obletnici zadnjega boja legendarnega bataljona je potekala v soboto, 4. januarja. Na prireditvi se je zbralo več tisoč udeležencev, med njimi tudi številni visoki gostje.

Slavnostni govornik je bil minister za obrambo Roman Jakič. Med drugim je poudaril nujnost enotnosti Slovencev in več takšnega optimizma, kakršen je krasil narodnoosvobodilni boj. Dejal je, da je poboj vseh borcev Pohorskega bataljona 8. januarja 1943 eden od najbolj pretresljivih dogodkov slovenskega narodnoosvobodilnega partizanskega boja med drugo svetovno vojno, vendar je kraj bridkega spomina hkrati tudi kraj ponosa na enega izmed najhrabrejših dejanj slovenskega narodnoosvobodilnega partizanskega boja.

Minister Jakič je spomnil tudi na misel zgodovinarja Boga Grafenauerja, da je bil največji uspeh Osvobodilne fronte prav v tem, da je v interesu naroda oziroma narodne skupnosti strnila ves slovenski narod ne glede na svetovnonazorske ali sociološke razlike in ga povedla v boj za svobodo. Kot je poudaril, je izrabila edinstveno priložnost, da je za celo desetletje pospešila slovensko politično zrelost in nas privedla v prostor, kjer sta se začeli veliko vsestransko svobodno narodno delo in enotnost. Tudi danes, v samostojni Sloveniji, ki je enakopravna članica EU in Nata, se soočamo z mnogimi izzivi. Pri tem je pomembno, da na izzive gledamo pozitivno in ne malodušno, je še dejal Roman Jakič. Izrazil je prepričanje, da lahko iz spomina na optimizem borcev slovenskega narodnoosvobodilnega partizanskega boja črpamo moč za

Foto: Aleš Kolar

sledenje našim ciljem tudi takrat, ko se le-ti zdijo in tudi v resnici so težko dosegljivi. Slovesnosti so se poleg ministra Jakiča udeležili tudi predsednik države Borut Pahor, predsednik državnega zbora Janko Veber, minister za kmetijstvo in okolje mag. Dejan Židan, načelnik Generalštaba Slovenske vojske general Dobran Božič, poslanci in državni svetniki, župan Občine Slovenska Bistrica dr. Ivan Žagar ter župani in podžupani sosednjih občin. Ob koncu so predsednik Republike Slovenije Borut Pahor in delegacije občin, zvez združenj borcev za vrednote NOB, veteranov vojne za Slovenijo, združenja slovenskih častnikov in svojcev borcev Pohorskega bataljona položili vence k spomeniku pri Treh žebljih. Za program je poskrbel Zavod za kulturo Slovenska Bistrica.

Ob obletnici padca Pohorskega bataljona so v sredo, 8. januarja, v Viteški dvorani Bistriškega gradu pripravili še srečanje in akademijo. V pogovoru, ki ga je vodil Zdenko Kodrič, so sodelovali Alojz Penič, Franta Komel, Franc Sever in Marjan Žnidarič.

Foto: Aleš Kolar

Na Uradu za delo Slovenska Bistrica bodo oživili Center za informiranje in poklicno svetovanje

Marjeta Kovač, vodja Urada za delo Slovenska Bistrica, Lenart, Ruše in Pesnica

Na območju Urada za delo Slovenska Bistrica se je leta 2013 zaposlilo 1466 brezposelnih oseb, kar je za 29,8 % več kot leta 2012 (leta 2012 je bilo realiziranih 1129 zaposlitev, kar je 337 zaposlitev manj kot leta 2013). Spodbudno je, da je bilo število zaposlitev v letu 2013 višje kot v predhodnem letu, kljub negativnim kazalnikom na trgu dela. Zavod poskuša s svojimi aktivnostmi izboljšati sliko slovenskega trga dela ter se aktivno odziva na potrebe uporabnikov in vzpostavlja most med delodajalci in iskalci zaposlitve.

V decembru 2013 je bilo na Urada za delo Slovenska Bistrica registriranih 2218 brezposelnih oseb, kar je za 79 oseb oziroma 3,4 odstotka manj kot decembra 2012. V primerjavi s predhodnim mesecem novembrom 2013 se je število registriranih brezposelnih na tem območju povečalo za 62 oseb oziroma 2,9 odstotka.

Pregled brezposelnosti, zaposlenosti in stopnje registrirane brezposelnosti po občinah na območju Urada za delo Slovenska Bistrica

OBČINE	Št. registrirano brezposelnih oseb december 2013	Število delovno aktivnih oktober 2013	Stopnja reg. brezposelnosti oktober 2013
Makole	136	335	13,1
Oploznica	218	655	10,4
Poljčane	264	1.094	13,5
Slovenska Bistrica	1.640	7.422	14,0

Žal je ekonomska kriza pospešila rast brezposelnosti tudi v Sloveniji. S tem, ko se je stopnja registrirane brezposelnosti povišala na 13 odstotkov, z visokim deležem mladih brezposelnih, se je Slovenija uvrstila med države z izrazitim problemom zagotavljanja dela. Stopnja registrirane brezposelnosti je višja ravno v vzhodni regiji države.

Med registrirano brezposelnimi je bilo decembra 2013 v evidenci Urada za delo Slovenska Bistrica 550 oseb, starih do 29 let. Med vsemi registrirano brezposelnimi so predstavljali 24,8 odstotka. Gibanje njihovega števila in deleža med registrirano brezposelnimi v zadnjih letih je razvidno iz grafičnega prikaza v nadaljevanju.

Registrirano brezposelni mladi (do 29 let)

■ brezposelni mladi, do 29 let ● delež mladih do 29 let med vsemi brezposelnimi (v %)

Priložnosti za brezposelne osebe

Zaposleni na Uradu za delo se zavedamo, da v družbi, ki vključenost v delo postavlja v središče posameznikovega življenja, izguba zaposlitve za posameznika pomeni izključenost iz številnih dotedanjih aktivnosti. Zavod s strokovnimi sodelavci v takšnih situacijah brezposelnim osebam ponuja strokovno pomoč in podporo pri vključevanju v novo zaposlitev.

Od 12. aprila 2013 dalje je v veljavi **Novela Zakona o urejanju trga dela, ki je delodajalcem ukinila dolžnost obvezne objave delovnega mesta na Zavodu**, vendar pa je še vedno potrebno delovno mesto javno objaviti, a na drugih javnosti dostopnih mestih. Tudi statistični podatki kažejo, da se najmanj iskalcev zaposlitve zaposli po ustaljenih poteh, na objavljena prosta delovna mesta na Zavodu ali v časopisih. Delodajalci pogosto zavračajo primerne kandidate samo zato, ker niso ustrezno pripravljene in so nepripravi na zaposlitvenem razgovoru. Za uspešno zaposlitev morajo iskalci zaposlitve poznati zahteve in pričakovanja delodajalcev, na katere naslavlajo vloge in ponudbe za delo. Aktivnost brezposelnih oseb, sodelovanje in motiviranost za delo so ključnega pomena pri iskanju zaposlitve.

Brezposelnim iskalcem zaposlitve priporočamo, da s svojim svetovalce zaposlitve dogovorijo vključenost v program Aktivne politike zaposlovanja, saj lahko na takšen način osvojijo veščine in znanja, ki jih bodo potrebovali za konkurenčen nastop na trgu dela. Z vključitvijo v krajši delavnici **Učinkovit nastop na trgu dela, Kariera po petdesetem** ali daljšo obliko delavnice **Svetovalnica**, ki jih v Slovenski Bistrici izvaja podjetje Kadring, d. o. o., lahko brezposelne osebe pridobijo ustrezne veščine iskanja zaposlitve. Na delavnici udeležence spodbujajo k aktivnemu iskanju zaposlitve, jim pomagajo pri spoznavanju samega sebe in postavljanju zaposlitvenih ciljev. Nudijo jim usmeritve, kako napisati učinkovito vlogo in življenjepis, kako se »dobro« pripraviti na zaposlitveni razgovor ter jim omogočajo treniranje veščin iskanja zaposlitve, kako uspešno nastopati na trgu dela.

V prihodnji mesecih leta 2014 bomo na Uradu za delo posebno pozornost namenili mladim brezposelnim osebam v skladu s smernicami programa **Jamstvo za mlade**. Polovica mladih brezposelnih je iskalcev prve zaposlitve, ki so brez delovnih izkušenj, zato je pomembna vsaka priložnost ali neformalna izkušnja, ki so jo pridobili v času izobraževalnega procesa. Poleg formalne izobrazbe, ki jo zahtevajo delodajalci, so vedno bolj pomembne kompetence, ki jih posameznik pridobi s prostovoljnim in počitniškim delom, med opravljanjem obvezne prakse pri delodajalcih ali z delom prek študentskega servisa. V spletni svetovalnici eSvetovanje lahko preverijo interese, osebnostne lastnosti, samostojno raziskujejo zaposlitvene možnosti in določijo primerne zaposlitvene cilje.

Priložnosti za delodajalce

Spodbude in ukrepi Zavoda so lahko tudi priložnosti za delodajalce, da z možnostjo usposabljanja na delovnem mestu spoznajo delovne navade in kompetence morebitnega kadra, med drugim tudi mladih iskalcev zaposlitve.

V letu 2014 se bodo izvajala nova javna povabila za subvencioniranje zaposlitev določenih ciljnih skupin brezposelnih oseb in oprostitev plačila prispevkov za mlade. Delodajalci v lokalnem okolju ste naši pomembni partnerji in samo v tesnem sodelovanju lahko razvijemo dolgoročneje rešitve.

AKTUALNO

V letu 2014 želimo na Uradu za delo Slovenska Bistrica oživiti in okrepiti Center za informiranje in poklicno svetovanje, ki je namenjen mladini in vsem drugim, ki načrtujete svojo izobraževalno ali zaposlitveno kariero. Nudimo vam:

- informacije o poklicih, perspektivah zaposlovanja in drugih značilnostih trga dela;
- spoznavanje poklicev in trga dela (obiski pri delodajalcih, predstavitve poklicev, predavanja, karierni in zaposlitveni sejmji);

Zdravstveni dom Slovenska Bistrica je ostal brez redno zaposlenih pediatrov

Jožefa Lešnik Hren, dr. med, spec.,
direktorica ZD Slovenska Bistrica

V bistriškem zdravstvenem domu smo konec letošnjega januarja ostali brez obeh pediatrij, ki sta opravljali delo v dispanzerju za predšolske otroke. Breda Kodelič Korunič, dr. med., spec. pediater, se je upokojila, Zala Gruber, dr. med., spec. pediater, je odšla na novo delovno mesto v tujino. Brez zdravnika je tako ostalo skoraj 2500 pacientov, večinoma predšolskih otrok. Zaskrbljeni so starši in zaskrbljeni smo tudi zaposleni v zdravstvenem domu, saj bomo ta kadrovski primanjkljaj le težko pokrili.

Da se bo Breda Kodelič Korunič upokojila, je bilo znano že lani, zato smo iskali rešitve in že septembra objavili razpis za pediatra. Žal je situacija v Sloveniji taka, da pediatrov ni. Na naš razpis, ki je objavljen že od lanskega leta, ni nobenega odziva. Pediatre smo iskali tudi osebno, pogovarjali smo se tudi s specializanti, a zaenkrat nimamo še nikogar, ki bi lahko v Slovenski Bistrici opravljal delo osebnega izbranega pediatra. Trajne rešitve torej še nimamo. Da pa bodo naši mali pacienti vendarle lahko prišli do zdravnika, smo za pomoč prosili pediatrijni Kodeličev in Zorkovo. Obe sta prijazno obljubili, da bosta opravljali otroške posvetovalnice in sistematske preglede predšolskih otrok, Kodeličeva pa bo še naprej opravljala delo v razvojni ambulanti. Za bolne otroke bomo poskrbeli v šolskem dispanzerju in specializanti. Polona Kajba Keršič, dr. med., spec. pediatrije, Jožefa Lešnik Hren, dr. med., spec. šolske medicine, Urška Pravdič, dr. med., specializantka, in Dušan Colarič, dr. med., specializant, bomo pregledovali bolne otroke. Sčasoma bomo verjetno v razpored vključili še druge specializante, če ne bomo dovolj hitro našli stalne rešitve. Se vedno bomo aktivno iskali pediatra. Nujno bi ga potrebovali, saj naj bi dispanzer za predšolske in dispanzer za šolske otroke zagotavljala preventivno in kurativno zdravstveno varstvo za območje vseh štirih občin ustanoviteljic. Glede na število otrok, starih 0–6 let (2033 otrok), bi potrebovali 2,4 pediatra, glede na število otrok, starih 6–19 let (4926 otrok), bi potrebovali 2,9 šolska zdravnika. Težava, ki se je pojavila, se je nakazovala že nekaj časa, saj razpisov za specializacijo iz pediatrije ni bilo

Več informacij o aktualnih spodbudah za zaposlovanje lahko dobite na spletnih straneh Zavoda (www.ess.gov.si).

Sodelavci Urađa za delo se bomo tudi v prihodnje trudili zagotavljati prijazne in kakovostne storitve Zavoda delodajalcem, brezposelnim in drugim uporabnikom storitev Zavoda.

- pripomočke za samostojno načrtovanje in vodenje kariere;
- preventivno svetovanje učencem in dijakom;
- individualno karierno svetovanje za učence, dijake in študente, ki vključuje ugotavljanje interesov, sposobnosti in drugih osebnostnih lastnosti, in če bi radi izvedeli, kateri so najprimernejši poklici za vas, lahko to preverite s pomočjo računalniškega programa Kam in kako;
- skupinske oblike učenja večšin vodenja kariere, kot so delavnice večšin iskanja zaposlitve, postavljanja kariernih ciljev, načrtovanja poti za doseganje kariernih ciljev.

dovolj. Specializacija pediatrije traja pet let. Po končanem študiju medicine, ki traja vsaj šest let, in po opravljenem pripravništvu zdravnik še ni dovolj usposobljen, da bi lahko samostojno opravljal delo pediatra. Opraviti mora še petletno izobraževanje – specializacijo iz pediatrije. Šele tako usposobljen zdravnik, ko opravi specializacijo in specialistični izpit, dobi licenco za samostojno delo.

O tem, da bomo potrebovali pediatra, smo zdravniško zbornico, ki razporeja specializacije, obveščali že zadnjih pet let. Na razpolago imajo vse podatke o starostni strukturi in zasedenosti delovnih mest pediatrov po Sloveniji, specializacij pa kljub temu ni bilo razpisanih dovolj. Tako smo v zdravstvenem domu sedaj ostali tako rekoč »bosi«.

Zdravstveni dom bo poskušal zagotavljati nemoteno organizacijo dela, vendar ne moremo zagotoviti, da ne bo prihajalo do težav in nezadovoljstva pacientov. Dokler nam v Slovensko Bistrico ne bo uspelo pripeljati dveh novih pediatrov, ki bosta prevzela zdravljenje predšolskih otrok, bomo oskrbo bolnih otrok izvajali po razporedu, ki ga bomo sproti objavljali. Želimo si, da se čim prej okrepmo z novimi zdravniki pediatri. Občina je že zagotovila stanovanje za zdravnika, zdravstveni dom ima pripravljene prostore, otrok je dovolj za dve ambulanti. Zaposleni bomo z veseljem sprejeli nove sodelavce, pacienti prav tako.

Želim si, da naši uporabniki z razumevanjem sprejmejo nastalo situacijo, sami pa se bomo trudili, da bodo tisti, ki nas potrebujejo, čim manj čutili to hudo pomanjkanje zdravnikov.

Umrli Julij Titl

Silvo Husu, Zavod za kulturo Slovenska Bistrica

V soboto, 11. januarja, smo se na pokopališču na Zgornji Ložnici poslovili od našega rojaka, gospodarskega zgo-dovinarja in družbenopoli-tičnega delavca Julija Titla.

Julij Titl se je rodil 24. novembra 1914 na Vrholah pri Slovenski Bistrici. Osnovno in meščansko šolo je obiskoval v Slovenski Bistrici, učiteljske pa v Mariboru, kjer je leta 1935 maturiral. Po končanem študiju

je bil do leta 1938 brez zaposlitve, nato pa do razpada Jugoslavije učitelj na osnovni šoli na Črešnjevcu pri Slovenski Bistrici.

Med letoma 1943 in 1945 je bil v narodnoosvobodilni vojski. Po vojni je bil do leta 1948 okrajni šolski nadzornik v Slovenskih Konjicah, zatem do leta 1952 predavatelj in upravnik srednje politične šole v Ljubljani. Vmes je izredno študiral na višji pedagoški šoli, kjer je 1952. leta diplomiral iz zgodovine. Po diplomi je učil na učiteljski v Novem mestu. Med letoma 1955 in 1961 je bil politični delavec v tedanjem koprskem okraju in hkrati izredni študent geografije na ljubljanski filozofski fakulteti, kjer je diplomiral leta 1961. Še istega leta je bil izvoljen za višjega predavatelja na Visoki šoli za sociologijo, politične vede in novinarstvo v Ljubljani. Po promociji leta 1964 z disertacijo Socialno-geografski problemi na koprskem podeželju je bil

na isti šoli izvoljen za izrednega profesorja. Iz zdravstvenih razlogov se je leta 1967 vrnil v Koper, kjer je bil do upokojitve leta 1975 ravnatelj Pokrajinskega arhiva.

10. aprila 1990 je bil imenovan za člana Evropske akademije znanosti in umetnosti v Neaplju. Sodeloval je na raznih znanstvenih srečanjih doma in v tujini. Posebno intenzivno je preučeval agrarno preteklost slovenske Istre. Poleg mnogih razprav, ki so izšle v znanstvenih publikacijah, je objavil več knjig, med njimi: Socialno-geografski problemi na koprskem podeželju (Koper, 1965), Zgodovina za poklicne šole (Ljubljana, 1968), Zgodovina za poklicne šole (Ljubljana, 1969; v Braillovem točkopisu), Murska republika 1919 (Murska Sobota, 1970), Vodni mlini in mlinarstvo v slovenski Istri (Koper, 1988), Primorje in Kras (Murska Sobota, 1993), Kustenland und Karst (Murska Sobota, 1993), Geografska imena v severozahodni Istri (Koper, 1998), Toponimi koprskega primorja in zaledja (Koper, 2000), Kelti in Slovenci (Koper, 2004), Kraški toponimi (Koper, 2006), Venčesl in okolica (Slovenska Bistrica, 2006).

Za uspešno znanstveno delo je prejel naslednja javna priznanja: priznanje Fakultete za sociologijo, politične vede in novinarstvo (Ljubljana, 1986), častni konzul Evropske akademije znanosti in umetnosti v Republiki Sloveniji (1992), zlata plaketa Zveze geografskih društev Slovenije (1997), Melikovo priznanje za izjemne znanstveno-raziskovalne dosežke pri preučevanju Slovenije.

Julij Titl se kot avtor pojavljal tudi v vseh treh Bistriških zbornikih: Zemljepisni oris občine in rast prebivalstva (Zbornik občine Slovenska Bistrica I, 1983); Svet in ljudje ob Ložnici (Zbornik občine Slovenska Bistrica II, 1990); Bistriški svet in Kelti (Zbornik občine Slovenska Bistrica III, 2009).

Enajst let od smrti enega od snovalcev samostojne Slovenije, dr. Jožeta Pučnika

A. M.

Foto: Edi Grobler

V petek, 10. januarja, je preteklo enajst let od smrti dr. Jožeta Pučnika, misleca in politika ter enega od utemeljiteljev slovenske samostojnosti in demokratične države. Zaradi svoje svobodomiselnosti in kritičnega pisanja o napakah prejšnjega sistema je bil obsojen na večletno zaporno kazen, z odvzemanjem akademskega naziva.

Svoje življenje in študij je nato nadaljeval v Nemčiji, vmes pa v Sloveniji objavljajl članke, v katerih je zahteval oblikovanje večstrankarskega parlamentarnega sistema. Po vrnitvi v domovino in po vrenju, ki je na obzorju že kazalo novo državo, je bil nosilec največjih strankarskih in državnih funkcij. Ponovno se je vrnil v Nemčijo, kjer je do svoje smrti aktivno posegal v slovensko in evropsko politično življenje.

Rodil se je na Črešnjevcu pri Slovenski Bistrici, kjer je tudi pokopan. Ob obletnici njegove smrti se mu je na pokopališču na Črešnjevcu poklonila tudi občinska delegacija, z županom dr. Ivanom Žagarjem in podžupani.

Povrnitev trošarine za leto 2013

Valerija Kovačič

Za minulo leto 2013 je pri povrnitvi trošarine, ki se uporablja za pogon kmetijske in gozdarske mehanizacije, nastalo nekaj sprememb. Vrača se 70 % zneska povprečne trošarine za leto 2013, kot jo ugotovi minister za finance. Zahtevek se vlaga enkrat letno, do 31. marca za preteklo leto.

Upravičenci do vračila trošarine za leto 2013 so uporabniki, ki so imeli na dan 30. 6. 2013 v RS v uporabi toliko gozda in kmetijskih zemljišč, da skupna normativna poraba znaša vsaj 540 litrov za kmetijska zemljišča in gozd oziroma 150 litrov za gozd. Če je lastnikov gozda več, izpolnijo

Sporočilo za vlagatelja subvencij 2014

Kmetje, vključeni v ukrepe KOP (KOL, ZEL, IPL, SOR, REJ, IVG, IPS, EK,S50, S30), bodo morali ob oddaji zbirne vloge za leto 2014 podati KOP-izjavo.

Izjava bo vsebovala naslednja vprašanja: Ali uporabljate mineralna gnojila? Imate izdelan veljavni gnojilni načrt? Ali imate sestavljen kolobar za pet let in seveda veljavno analizo zemlje?

vlagatelju pooblastilo, ki je del zahtevka. Uveljavlja se povračilo za dejansko porabo, vendar največ do 200 litrov na hektar njive, trajnega travnika in ekstenzivnega sadovnjaka, 420 litrov za hektar vinograda, intenzivnega sadovnjaka ali drugega trajnega nasada, 50 litrov na hektar plantaže gozdnega drevja in 15 litrov na hektar gozda ali kmetijskega zemljišča, poraslega z gozdnim drevjem. Vlogo je potrebno vložiti na obrazcu TRO-A do 31. marca 2014 pri pristojnem carinskem organu. Obrazci so na voljo na spletni strani carine www.carina.gov.si in v enotah Kmetijske svetovalne službe. **Letos je novost, da vam originalnih računov za kupljeno gorivo ni potrebno priložiti**, vendar morate račune hraniti doma deset let in se predložijo na poziv carinskega organa. Podatke o površinah pustite prazne, saj jih bo izpolnil carinski organ iz uradne evidence.

Če mineralnih gnojil **ne** uporabljate, analize tal in gnojilnega načrta ne potrebujete!

Če navedenih podatkov in veljavnih dokumentov ne boste imeli, zbirne vloge ne boste mogli oddati! Zato preverite navedene podatke in si jih pravočasno uredite, v primeru nejasnosti pa lahko pokličete Kmetijsko svetovalno službo Slovenska Bistrica.

Minister Virant na obisku v Slovenski Bistrici

Vojka Osojnik

Minister za notranje zadeve in javno upravo dr. Gregor Virant se je ob svojem obisku v Slovenski Bistrici srečal tudi z županom dr. Ivanom Žagarjem.

Župan je ministra opozoril, da bi predlagana reorganizacija upravnih enot imela negativne posledice, saj bi pomenila dodatno centralizacijo na nivoju države, za Občino Slovenska Bistrica pa bi to pomenilo izgubo še ene inštitucije, kot se je kljub nasprotovanju zgodilo že z davčno upravo. Prav tako je župan ministru predlagal, da bi bilo smiselno razmisliti o dodatnih zaposlitvah v policijski upravi, in pri tem izpostavil nedavne vlome v stanovanjske objekte v Slovenski Bistrici. Z ministrom sta govorila tudi o smiselnosti oblikovanja skupnega upravnega središča v občini Slovenska Bistrica, katerega sedež bi bil v doslej prazni stavbi nekdanje šole v Vošnjakovi ulici, kamor bi namestili center za socialno delo, urad za delo, inšpekcijske službe, geodetsko upravo in druge državne inštitucije, in na ta način združili dostop do storitev na enem mestu.

Foto: Aleš Kolar

LOČUJMO ODPADKE TUDI NA POKOPALIŠČIH

KOMUNALA

SLOVENSKA BISTRICA

PODJETJE ZA KOMUNALNE IN DRUGE STORITVE d.o.o.

DEJANSKO STANJE LOČEVANJA ODPADKOV NA POKOPALIŠČIH

Zavedati se moramo, da je tudi na pokopališčih pomembno ločevanje odpadkov. Vendar je dejansko stanje drugačno od želenega.

Po pregledu zabojnikov za ločeno zbiranje odpadkov na pokopališčih podajamo kratko analizo dejanskega stanja:

V prepolnih ZELENIH ZABOJNIKIH za mešane komunalne odpadke (MKO) smo zasledili tudi druge odpadke (cvetlične lonce, uporabljene planice za odrasle, rumene vreče z odpadno embalažo, mešane komunalne odpadke iz gospodinjstev, bio odpadke, sveče, stekleno embalažo,...).

V RJAVIH ZABOJNIKIH za biološko razgradljive odpadke smo našli zraven majhne količine ovenelih lončnic in cvetja (ki sodijo v ta zabojnik), vse preveč drugih odpadkov (PVC vrečk, kartona, umetnih rož, gob za ikebane, sveč, kovinskih in plastičnih pokorovčkov od sveč, odpadno plastiko, mešane komunalne odpadke,...), ki pa ne sodijo v RJAVA ZABOJNIK.

Zabojniki za ODPADNE NAGROBNE SVEČE so vsebovali najmanj drugih odpadkov (plastenke, PVC vrečke, vžigalnike, žalne trakove, biološke odpadke), kljub temu pa smo v teh zabojnikih našli nekaj, ki ne sodijo med odpadne sveče.

Zabojniki na pokopališčih **niso namenjeni zbiranju GOSPODINJSKIH ODPADKOV**, temveč samo tistim odpadkom, ki **nastajajo na POKOPALIŠČIH**.

Nečistoče, ki se pojavljajo v zabojnikih za ločeno zbiranje odpadkov na pokopališčih ovirajo in povišujejo stroške posamezne postopke obdelave, predelave in reciklaže teh odpadkov.

PRAVILNO LOČEVANJE ODPADKOV NA POKOPALIŠČIH

LOČUJMO ODPADKE TUDI NA POKOPALIŠČIH

V RJAVI ZABOJNIK ZA BIORAZGRADLJIVE ODPADKE

sodijo:

- majhne količine zemlje za rože;
- žalni venci in ikebane (brez žalnih trakov, posod in gob);
- listje, trava, plevel, veje, grmovnice;
- ovenele in posušene lončnice (brez loncev);
- posušeno in ovenelo cvetje.

POMEMBNO: Biorazgradljive odpadke ne mešamo z drugimi odpadki in jih odlagamo v zabojnik **BREZ PLASTIČNIH VREČK!!!**

V ZELENI ZABOJNIK ZA MEŠANE KOMUNALNE ODPADKE

sodijo:

- umetne oziroma plastične rože;
- žalni trakovi;
- goba za pripravo ikeban;
- stare krpe;
- papirne brisače, robčki.

V ZELENI ZABOJNIK Z RUMENIM POKROVOM ZA ODPADNO EMBALAŽO

sodijo:

- PVC in druge vrečke, folija;
- plastične gajbice;
- ovijalni papir za rože;
- cvetlični lončki in postavki;
- pločevinke, platenke, plastični kozarci, lončki;
- prazne plastične posode ali postavki za gobo za pripravo ikeban;
- plastični postavki za lončnice.

ZABOJNIK ZA ODPADNE SVEČE

- sodijo:
- odpadne nagrobne sveče s pokrovi;
 - odpadne elektronske nagrobne sveče s pokrovi.

POMEMBNO: Pri urejanju grobov ali gradnji novih spomenikov nastajajo **GRADBENI ODPADKI** (razni betoni, kamnoseški odpadki, zemlja z grobov, pesek, nagrobni pesek, nagrobni križi,..). Gradbeni odpadki ne sodijo v zgoraj naštetih zabojnike. Ta odpadni material morajo izvajalci del oziroma lastniki grobov odpeljati s pokopališč ter jih pravilno in na lastne stroške odstraniti (pripeljati na odlagališče), v kolikor ni s strani upravljavca pokopališča določeno drugače.

Zakonska obveznost ločenega zbiranja odpadkov vključuje tudi ločeno zbiranje odpadkov, ki nastajajo na pokopališču. Pravilno ločevanje odpadkov in odlaganje v ustrezne zabojnike je obveznost vsakega posameznika, ki odlaga odpadke v zabojnike na pokopališču.

Ob zaključku veselega decembra v Slovenski Bistrici

Kolektiv RIC Slovenska Bistrica

Za nami je december – najbolj razigran, najbolj prazničen in najbolj vesel mesec v letu –, ki smo ga v Slovenski Bistrici obogatili z najrazličnejšimi dogodki, namenjenimi najmlajšim in drugim obiskovalcem.

Ponovno smo združili moči Razvojno informacijski center Slovenska Bistrica, Zavod za kulturo Slovenska Bistrica, Medobčinska turistična zveza, Komunala Slovenska Bistrica in Občina Slovenska Bistrica ter pripravili številne prireditve.

Decembrski dogodki so se začeli že 5. decembra z miklavževanjem, ko smo prireditveni prostor razširili med mestnim trgom, Partizansko ulico in bistriškimi gradom, kjer je prireditve v sklopu veselega decembra organiziral Zavod za kulturo Slovenska Bistrica. Še posebej je Trg svobode oživel med 13. in 24. decembrom, ko je potekal tradicionalni božični sejem z bogatim popoldanskim

programom. Vrstili so se koncerti glasbenih skupin, potekale so animacije za otroke ter najrazličnejši otroški in glasbeno-plesni nastopi, obiskala so nas pravljlična bitja, leto pa smo tudi tokrat zaključili s skupnim silvestrovanjem na prostem in koncertom skupine Jebe'la cesta.

Vsega tega pa brez pomoči ne bi mogli pripraviti, zato se zahvaljujemo vsem, ki so sodelovali pri pripravi in izvedbi prireditev, ali pa jih finančno podprli.

Zahvaljujemo se vsem nastopajočim, ki so se trudili za dobro in veselo razpoloženje obiskovalcev, bistriškim šolam in vrtcem, ki so poskrbeli za praznično okrasitev drevesc, in sejmarjem, ki so pripravili pestro sejmsko ponudbo.

Zahvaljujemo se vsem, ki so skrbeli, da so prireditve potekale varno in brez zapletov: gasilcem PGD Slovenska Bistrica, policistom Policijske postaje Slovenska Bistrica, medobčinski redarski službi, delavcem Komunale Slovenska Bistrica in delavcem Zdravstvenega doma Slovenska Bistrica.

Dragi obiskovalci, občani, sponzorji in vsi sodelujoči, veseli smo vašega topliega odziva na decembrsko dogajanje na mestnem trgu, hkrati pa vam želimo srečno, prijazno, zdravo in uspešno leto!

Ustanovitev zadruge Konzorcij Ritoznojčan, z. b. o.

RIC Slovenska Bistrica

Ne samo zaradi navihanega imena, ampak tudi zaradi tradicije, odlične lege in odlične kakovosti, ki jo daje ritoznojsko grozdje, smo se v Razvojno informacijskem centru Slovenska Bistrica, skupaj s projektnimi partnerji, Kmetijsko gozdarskim zavodom Maribor in bistriškimi vinogradniki odločili, da vino ritoznojčan ne sme utoniti v pozabo in ne sme izgubiti svoje avtohtonosti.

S projektom **Ritoznojčan – vino moje mladosti** smo povezali vinogradnike s skupno pridelavo tradicionalnega vina ritoznojčan. Ustanovitev Konzorcija Ritoznojčan in poenotenje okusa ritoznojčana, kot obvezna pogoja za uspešno izvedbo projekta, sta uresničena. V prvi fazi projekta je skupina zainteresiranih pridelovalcev podpisala konzorcijsko pogodbo z določenim časom trajanja, in sicer do ustanovitve zadruge. V okviru pridobivanja naziva priznanega tradicionalnega poimenovanja izdelka (ritoznojčan PTP) smo s partnerji pripravili in ministrstvu za kmetijstvo in okolje predložili elaborat o pridelavi vina. Potrditev elaborata je pogoj za pridobitev naziva PTP, s katerim se zaščitijo geografsko vezani pogoji in tehnologija pridelave ter lastnost vina. Ob koncu lanskega leta je konzorcij Ritoznojčan dobil še svojo pravno organizacijsko obliko – Konzorcij Ritoznojčan, z. b. o. 30. decembra 2013 je potekal ustanovni občni zbor zadruge Konzorcij Ritoznojčan, z. b. o., ki združuje 12 članov. Sedež zadruge je na Trgu svobode 5, za predsednico je bila izvoljena Darja Bovha, za upravljavca pa so izbrali Razvojno informacijski center. Osnovni namen zadruge je vzpostavitev razvojnega partnerstva za skupno trženje, večjo prepoznavnost, povezanost, razvoj in konkurenčnost vinogradništva v bistriškem ožjem vinorodnem okolišju.

Zastavljeni cilji zadruge so:

- ohranjanje tradicionalnega vina ritoznojčan PTP;
- poenotenje in ohranjanje stalne kakovosti vina ritoznojčan PTP;

- kandidiranje na javnih razpisih za razvoj in promocijo vinogradništva;
- vzpostavitev razvojnega partnerstva ustanoviteljev za skupno trženje, večjo prepoznavnost, povezanost ter razvoj in konkurenčnost znamke Ritoznojčan PTP;
- skupna promocija, pospeševanje koncentracije in trženje znamke Ritoznojčan PTP;
- povečanje prepoznavnosti in konkurenčnosti članov zadruge;
- udeleževanje promocijskih dogodkov in spodbujanje prepoznavnosti znamke Ritoznojčan PTP.

Članstvo v zadruzi je prostovoljno. V zadrugo lahko na osnovi pisne izjave in plačane članarine pristopijo novi člani, ki izpolnjujejo pogoje za članstvo.

S takšno povezavo vinogradnikov bomo povečali količino vina ritoznojčan PTP, poenotili etiketo, zagotovili kontrolo kakovosti (kontrola v vinogradu, kontrola grozdja, kontrola vina) in stalno kakovost vina, oprema steklenice pa bo zagotavljala originalnost vsake steklenice. Povečala se bo prepoznavnost vina, geografskega porekla ter z njim izražene lokalne in tradicionalne lastnosti (vpliv klime, lege, tal, sorte in tehnologije). Vsekakor je modro izkoristiti priložnost, ki jo ritoznojčan ponuja s svojim potencialom, mu ohraniti izvornost okusa, poenotiti kakovost in ga zaščititi z oznako priznanega tradicionalnega poimenovanja (PTP) ter ga ponuditi kupcem doma in v tujini kot posebno in dragoceno. Želimo, da bi se vino ritoznojčan ponovno vrnilo med najbolj priljubljena vina na Slovenskem in da bi postalo in ostalo vino mnogih mladosti.

*Evropski kmetijski sklad za razvoj podeželja
Evropa investira v podeželje*

Otroška pustna povorka po mestnih ulicah: v torek, 4. marca, ob 15. uri

RIC Slovenska Bistrica

*Hopsasa, rajsasa,
pustna nedelja,
lan sem bil špeha sit,
letos pa zelja ...*

Leto je naokoli in prihaja pustni čas, ko bomo začeli tradicionalno preganjati letošnjo zimo. Pust vsako leto obeležimo tudi v Slovenski Bistrici z otroško pustno povorko, ki jo pripravljamo Razvojno informacijski center, OŠ Pohorskega odreda, 2.

osnovna šola in OŠ Minke Namestnik - Sonje. V letošnjem letu so se nam pri pripravi pridružili še vrtec Otona Župančiča, vrtec Blaže in Nežica, srednja šola in glasbena šola. Povorka bo na pustni torek, **4. marca, ob 15. uri** krenila po svoji ustaljeni poti izpred Športne dvorane Bistrica po Partizanski ulici do Trga svobode, kjer bo potekal krajši program s predstavitvijo pustnih mask. Ob malih in velikih maskah bodo v povorki sodelovali še člani godb na pihala, tako da bo vsa stvar res glasna in vesela, kot se za pustno prireditev tudi spodobi. Vabimo vas, da se nam pridružite ob poti in na Trgu svobode in da si ogledate res izvirne pustne

Foto: Drago Jovič

maske, ki nam jih vsako leto predstavijo najmlajši. Družine, ki se bodo maskirale, pa so vabljeni, da se nam v povorki tudi pridružijo. Hkrati vam sporočamo, da bosta v času pustne prireditve (predvidoma med 15. in 17. uro) popolnoma zaprti Partizanska ulica od športne dvorane do Trga svobode in regionalna cesta oz. Trg svobode med Vošnjakovo in Kolodvorsko ulico. Šoferjem se zahvaljujemo za razumevanje in jih prosimo za malce strpnosti.

Nekaj pojasnil na odprto pismo županu dr. Ivanu Žagarju ter članicam in članom Občinskega sveta Občine Slovenska

Občan Ludvik Repolusk je v odprtem pismu županu dr. Ivanu Žagarju navedel nekatere trditve oziroma ugotovitve ter očitke v zvezi z ustanovitvijo in delovanjem Javnega zavoda za KTV in informiranje Slovenska Bistrica in ob tem zastavil tudi nekaj vprašanj, ki seveda terjajo ustrezna pojasnila. Ob tem pričakujem, da je gospod L. R. pri svojem pisanju uporabil zgolj tiste dokumente, ki imajo status javne dostopnosti. Dokumentacije namreč ni pridobil od zavoda.

Glede očitka oziroma vprašanja, ali je Javni zavod za KTV in informiranje javni zavod ali zgolj firma v rokah posameznikov, prisesana na občinski proračun: spoštovani L. R., zavod izvaja svoje naloge oziroma javno informativno službo v skladu s pogodbo o ustanovitvi in pogodbo o izvajanju televizijske informativne dejavnosti, ki jo vsako leto sklene z Občino Slovenska Bistrica na osnovi sprejetega proračuna in drugih proračunskih dokumentov. Gospod očitno meni, da je cel javni sektor kot družbena nadstavba nekam prisesan. Zanimivo razmišljanje. Sploh glede na to, da je bil tudi gospod L. R. menda vso življenje javni uslužbenec. Upam, da gospod v institucionalnem smislu loči zavod in medije, katerih izdajatelj je zavod. Ob tem velja poudariti, da ima zavod za KTV in informiranje, za razliko od ostalih javnih zavodov, skoraj dve tretjini lastnih prihodkov oziroma le dobro tretjino prihodkov javno finančnega oziroma proračunskega značaja. Iz podatkov javnega portala Supervisor je razvidno, da je zavod iz občinskega proračuna v obdobju 2003–2013 prejel približno 480.000 evrov. To je v povprečju dobrih 43.000 evrov na leto oziroma dobrih 3500 evrov mesečno. Letni proračun zavoda je sicer velikostnega reda manjše investicije v kakšnem drugem zavodu na lokalni ravni in znaša približno 145.000 evrov. Toliko o sesanju oziroma izčrpanju občinskega proračuna. Ne gre prezreti niti dejstva, da zavod za KTV in informiranje, za razliko od ostalih zavodov, deluje v prostorih, ki niso v lasti oziroma upravljanju občine, ampak v prostorih zasebne družbe in zato plačuje najemnino, ki na letni ravni znaša 12.000 evrov. Finančno materialno poslovanje zavoda se izvaja v skladu s sprejetimi finančnimi načrti, zakonskimi predpisi in sklenjenimi pogodbami. Vzdržnosti javnih financ na lokalni ravni zavod najbrž ne ogroža.

Glede statusa zavoda zgolj to. Zavod je bil leta 2000 ustanovljen s pogodbo o ustanovitvi zavoda. Ustanovili sta ga Občina Slovenska Bistrica kot oseba javnega prava in Društvo za upravljanje KTV Slovenska Bistrica kot oseba civilnega prava. Zavod je imel tudi status posrednega uporabnika proračunskih sredstev (proračunska nakazila oziroma dotacije za izvajanje javne informativne dejavnosti). Se pravi, da je že pred spremembo statusa prejemal proračunska sredstva. Leta 2005 je Javna agencija za plačila RS (AJPES) zavod opozorila, da je potrebno formalno spremeniti organizacijsko pravno obliko, če zavod želi ohraniti status posrednega proračunskega uporabnika. Pristojnemu sodišču (Okrožno sodišče Maribor) smo posredovali vso zahtevano dokumentacijo za spremembo statusa. Med drugim tudi soglasje Občine Slovenska Bistrica, da soglašajo s preimenovanjem oziroma preoblikovanjem v javni zavod. Sodišče je dobilo vse, kar je

zahtevalo. In spremembo statusa tudi vpisalo v sodni register.

Glede zakupa kabelsko razdelilnega sistema (KRS). Gospod očitno ne loči javnega od zasebnega. V sam razpisni postopek zakupa se je že leta 2004 vključila državna revizijska komisija in se pozneje izločila iz postopka, saj je ugotovila, da ne gre za sredstva javnega, ampak zasebnega značaja. Odločitve v zvezi s tem so v pristojnosti zbora članov Društva za KTV kot najvišjega organa društva. V formalnem smislu je namreč društvo še vedno formalni lastnik KRS, ker lastniški odnos ni bil definiran oziroma sistem ni bil olastninjen. Tako se je konec koncev leta 2003 odločila večina stvarnih lastnikov oziroma imetnikov KTV-priključkov (več ko 90 % proti lastninjenju).

Leta 2005 je bil KRS Slovenska Bistrica na osnovi izvedenega razpisa in sklepov organov društva in zavoda oddan v dolgoročni, 20-letni zakup izbranemu zakupniku, družbi Kabel TV, d. o. o., iz Petrovč, ki je bila na zadnjem razpisu tudi edini ponudnik zakupa. Funkcijo direktorja zavoda sem prevzel, ko so bili vsi postopki v zvezi z oddajo KRS v zakup že zaključeni. Zakupnik se je s pogodbo o zakupu obvezal, da bo sistem v roku dveh let moderniziral, nadgradil in zagotovil dodatne kabelsko komunikacijske storitve (internet, digitalna telefonija, visoka ločljivost televizijske slike). V finančnem smislu se je pogodbeno obvezal, da bo v modernizacijo v dveh etapah vložil 400 milijonov takratnih tolarjev oziroma preračunano približno 1,67 milijona evrov. Znesek 4 štiri milijone, s katerim opleta oziroma operira L. R., je seveda znesek iz zaključnega poročila zakupnika in je irelevanten oziroma je irelevanten v tistem delu, ki presega znesek pogodbene zahtevanih vlaganj. Upam, da bo L. R. razumel pojasnilo. Če je zakupnik vložil v modernizacijo KRS več, kot je od njega terjala in zahtevala pogodba oziroma se je z njo obvezal, se pravi, več kot 1,67 milijona evrov, potem je to seveda naredil na svoj račun iz svojega žepa in v svoj strošek. Pomeni, da je podcenil potrebna vlaganja oziroma precenil tehnično kondicijo sistema (podhranjenost, skrite napake). Torej je sprejel tvegano in zelo slabo poslovno odločitev. Tega presežka mu nihče ni priznal niti plačal ali poračunal. Če je koga na ta način oškodoval, je oškodoval zgolj sebe. Ne gre prezreti niti dejstva, da je zakupnik pogodbeno pristal na – za slovenske razmere – dokaj visoko zakupnino (12 %).

V devetih letih zakupa bo zavod iz naslova zakupnine prejel približno 0,5 milijona evrov. Novemu zakupniku se utegne zgoditi tudi to, da se bo število naročnikov prepolovilo, saj imajo komunikacijske storitve značaj tržnih storitev. Pasti in tveganj na njegovi strani je kar nekaj. Institut zakupa namreč zahteva visoka začetna vlaganja in šele na osnovi tega dolgoročno obiranje plodov. Če se račun na dolgi rok seveda izide. Priznati pa je treba, da je bil rok modernizacije res podaljšan za dve leti zaradi težav objektivne narave (podhranjenost sistema, skrite napake, težave s soglasji idr.) in subjektivnega značaja (bonitete, zagotavljanje finančnih virov zakupnika ipd.). Roki so bili podaljšani sporazumno, z aneksi in na osnovi podanih obrazložitvev o vzrokih za podaljšanje. Sicer pa je bilo že v fazi razpisnega postopka in oddaje sistema v zakup (2004) precej zapletov in težav.

Tega seveda ne morem komentirati, saj sem vodenje zavoda prevzel marca 2005. Dejstvo je, da je bila modernizacija KRS praktično v celoti realizirana. Tako v tehničnem kot finančnem smislu, čeprav z zamudo. Razloge za to sem že navedel. Vsekakor je modernizacija sistema vseskozi

nadzirala tričlanska komisija. Svet zavoda je ocenil, da je svoje delo opravila korektno in zadovoljivo.

Leta 2005 je zavod za modernizacijo KRS pridobil gradbeno dovoljenje in leta 2013 uporabno dovoljenje. Družba Telemach, ki je s pripojitvijo oziroma nakupom družbe Kabel TV, d. o. o., obligatorno vstopila v pogodbo o zakupu oziroma prevzela izvajanje določil te pogodbe, zagotavlja zelo visoke standarde komunikacijskih storitev interneta, digitalne telefonije in ločljivosti televizijske slike. KRS Slovenska Bistrica je z vstopom družbe Telemach v zakupno razmerje postal del sistema, ki ima približno 1,7 milijona naročnikov. Lokalni program TV Studia Bistrica lahko od nedavnega spremljajo Telemachovi naročniki na območju vse Slovenije. Telemach načrtuje tudi nadaljnje širitve KRS Slovenska Bistrica in dodatno nadgradnjo KKS. Program TV Studia Bistrica bodo tako lahko spremljali tudi naročniki KTV na območju Poljčan in Oplotnice. Skratka, dobili smo zakupnika oziroma kabelskega operaterja z referencami, bonitetami in visoko stopnjo kapitalске intenzivnosti.

Glede ugotovitev o novem zakupniku. Kot že rečeno, je družba Telemach v letu 2013 kupila oziroma pripojila družbo Kabel TV, d. o. o. Na lastniške in kadrovske spremembe družbe Kabel TV, d. o. o., zavod seveda nima nobenega vpliva. Nakup je bil opravljen zakonito, v skladu z Zakonom o gospodarskih družbah. To je ugotovila tudi občinska pravna služba. Družba Telemach kot novi lastnik družbe Kabel TV, d. o. o., je s tem seveda prevzela obvezo izvajanja že sklenjene in še vedno veljavne pogodbe o zakupu. Ni mi jasno, o kakšnih soglasjih razpreda L. R. Skratka, prodana je bila družba Kabel TV, d. o. o., in ne kabelsko razdelilni sistem (KRS), kot nekateri zmotno mislijo. Drugi pa tovrstne namige in laži zlonamerno širijo. Formalni lastnik kabelsko razdelilnega sistema je še vedno Društvo za upravljanje KTV Slovenska Bistrica, kar je razvidno tudi iz zbirnega katastra GURS (Geodetska uprava R Slovenije). Ob koncu zgolj to. Nekako se ne morem znebiti občutka, da gre za usklajeno akcijo in poskus diskreditacije Javnega zavoda za KTV in informiranje organov zavoda, vodstva zavoda in zaposlenih ter posredno tudi vodstva občine. Hja, če se ne motim, smo v letu

lokalnih volitev. Sprašujem se tudi to, kje je pravzaprav bil gospod L. R. polnih 13 oziroma 8 let?! Ko to prebira nekdo, ki nima natančnega vpogleda v predmetno dokumentacijo in kronološki opis dogajanj, sestankov, zapisnikov, si seveda dokaj hitro lahko ustvari sugerirano negativno mnenje. Prijazno upam, da elementarne težnje in motivi pisca segajo čez to. Osebo sicer menim, da bi gospod L. R. pet minut medijske slave lažje ujel, če bi se kot občan in upokojeni miličnik z dolgoletnimi izkušnjami nekoliko posvetil še neraziskanim vlomom v krajevni skupnosti Pohorski odred, kjer je, konec koncev, tudi predsednik sveta KS. Kadarkoli sem na voljo tudi za vsa nadaljnja podrobnejša pojasnila, vezana na delovanje in poslovanje zavoda za čas, ko sem na mestu direktorja zavoda.

S spoštovanjem,

Drago Čož, direktor JZ za KTV in Informiranje Slovenska Bistrica

Op. p: V mesecu marcu 2006 sem, glede na novonastale okoliščine (zakup KRS idr.), pripravil posebno delovno gradivo »Problematika Javnega zavoda za KTV in informiranje«. V gradivu sem opisal obstoječe stanje ter nekatere usmeritve oziroma potrebne ukrepe. Gradivo je bilo posredovano vodstvu občine. Takratni občinski svetnik Rudi Ozimič, v tistem času tudi predsednik Društva za upravljanje KTV, je na občinskem svetu podal pobudo, da se obravnava tega gradiva uvrsti na eno od sej občinskega sveta. Pobuda ni bila sprejeta in gradivo na občinskem svetu ni bilo obravnavano.

Slovenska Bistrica, 20. januarja 2014

OBVESTILO

Krajane oziroma prebivalce na območju KS Zgornja Ložnica obveščamo, da se lahko v zvezi z informacijami o možnostih in pogojih pridobitve CATV signala oziroma ostalih kabelsko komunikacijskih storitev (internet, digitalna telefonija) obrnejo na Telemach-PE Slovenska Bistrica, Čopova 2-4.

Bodi eko – nosi predelano obleko

Tomaz Ajd

V Slovenski Bistrici so septembra lani začeli izvajati projekt Dvig socialnega in kulturnega kapitala v lokalni skupnosti. Namenjen je razvoju enakih možnosti in spodbujanju socialne vključenosti. Projekt sofinancira Ministrstvo za izobraževanje, znanost in šport. V njem sodelujejo Srednja šola Slovenska Bistrica kot koordinatorica, Vrtec Otona Župančiča, 2. osnovna šola Slovenska Bistrica in Osnovna šola Pohorskega odreda Slovenska Bistrica. V okviru projekta se je porodila tudi ideja za akcijo Bodi eko - nosi predelano obleko. Tako so iz rabljenih oblačil že naredili nekaj novih. Izdelovali so jih v četrtek, 23. januarja, v prostorih nasproti knjižnice v Slovenski Bistrici.

Dr. Damijana Žišt, novinarka: »Zelo uživam v svojem poklicu«

Drago Čož

Foto: Rober Balen (Večer)

Dr. Žištova, začniva kar s to vašo zadnjo zadrego oziroma prigodo, ko ste bili na sodišču oziroma tožilstvu zaslišani v zvezi z vašim virom v primeru obrambnega ministra Romana Jakiča. So vam ponudili vsaj kavo?

»Policist, ki je zaposlen na specializiranem tožilstvu in raziskuje sum kaznivega dejanja izdaje uradne tajnosti oziroma išče moj vir, ki mi je povedal o hišni preiskavi pri ministru Jakiču, nama z odvetnikom ni ponudil ničesar, le zelo radoveden je želel biti (smeh). Zaslišanja v bistvu sploh ni bilo, ker je moj odvetnik Boris Grobelnik policistu povedal, da se po 148. členu zakona o kazenskem postopku nisem dolžna zagovarjati, jaz pa sem mu še povedala, da kot novinarka nikoli ne bom izdala svojih virov, ker so za novinarja nepogrešljiv vir informacij.«

Mariborski filozof dr. Boris Vizjak, ki tudi sicer dokaj neprizanesljivo secira slovensko novinarstvo, je prepričan, da v tem primeru ni bilo potrebe po viru in sklicevanju nanj, ker naj bi tako ali tako šlo za javno informacijo. Med vrsticami vam celo očita željo po prestižu, osebni promociji in novinarski ekskluzivi. Vaš komentar?

»Dr. Vizjaka sicer zelo spoštujem, vendar o kakšni samopromociji ali želji po prestižu – kakšnem, lepo prosim – ni govora. Pred hišo ministra Jakiča sva bila s kolegom fotografom po dogovoru z mojimi odgovornimi na Večer, kriminalistov nisva niti malo ovirala, samo svoje delo sva opravljala. Bila sva torej tam, da bi o poteku hišne preiskave s kraja dogodka korektno obvestila bralce Večera, kjer sem zaposlena že vrsto let. Šlo je vendarle za prvega ministra v samostojni Sloveniji, ki mu je policija opravila hišno preiskavo, in če bi bil doma, bi bil po mojih podatkih pridržan, dokler bi trajala hišna preiskava. In o tem sem kot novinarka, ki je vedela za hišno preiskavo in bila na kraju dogodka, bila javnost dolžna obvestiti korektno. Pa še nekaj je treba razjasniti. Če torej specializirano tožilstvo išče moj vir, ki je lahko bodisi na policiji, tožilstvu ali sodišču, pomeni, da je moja naloga in dolžnost, da ga zaščitim. In da bo jasno, zakaj nekoga preiskujejo, ki naj bi bil moj vir: ker so podatki o tem, koliko kriminalistov in policistov bo na dan neke hišne aretacije šlo na nek določen naslov, k določeni osebi, tajni, zato iščejo tistega, ki naj bi storil kaznivo dejanje izdaje uradne tajnosti. Sama odredba za hišno preiskavo, kazenska ovadba ali zahteva za preiskavo pa ne nosi oznake tajnosti, tudi v tem primeru ni, zato jaz kot novinarka ničesar nisem storila narobe. So pa bili tudi drugi primeri, ko so bili novinarji na kraju hišne preiskave prej kot preiskovalci, ne le v našem primeru Jakič. Vendar je do zdaj, vsaj koliko mi je javno znano, preko svojega odvetnika edini podal kazensko ovadbo zoper neznanega storilca, ki naj bi bil moj vir.«

Brez žvižgača mi živeti ni, bi lahko parafrazirali znano slovensko popevko. Kaj menite, je žvižgača imel tudi obrambni minister Jakič? Mislim, glede na tisti famozni letalski let oziroma zamudo ...

»O tem imam seveda svoje mnenje. Tega, da naj bi bil minister Jakič obveščen, da bo imel naslednji dan hišno preiskavo, seveda ni mogoče dokazati. Kriminalisti Nacionalnega preiskovalnega urada (NPU), ki so opravljali hišne preiskave, so že zjutraj pred šesto uro, ko so se začele preiskave, vedeli, da je minister ostal v Moskvi. Odgovorni na NPU skupaj s tožilstvom bi ob tej informaciji lahko predstavili hišne preiskave, pa jih niso. Tako se je v javnosti pojavil vtis, da se je izpeljala neka salomonska rešitev. Hišna preiskava pri ministru se je opravila, ker pa ga ni bilo doma, ni bil pridržan. In minister ni bil v zadregi. Kriminalisti NPU so potem opravili razgovor z njim, ko se je popoldan vrnil iz Moskve, pridržanje pa ni bilo več potrebno.«

Ob neki priložnosti ste izjavili, da ste v novinarstvu pristali zaradi Romov. Je imela prste vmes Jelka Strojan?

»Ko sem pristala v novinarstvu, Jelke Strojan še nisem poznala (smeh). Bila pa sem študentka socialne pedagogike v Ljubljani, in ker smo imeli romski tabor v Trebnjem, moja sostanovalka pa je tedaj delala pri časopisu Slovenec, me je kar nekaj časa nagovarjala, da sem o taboru in Romih napisala reportažo in jo odnesla na Slovenca, kjer so mi jo takoj objavili. Tam sem spoznala urednika črne kronike Andreja Dvoršaka, ki je bil moj prvi urednik in je 'kriv', da sem ostala v novinarstvu. Na kroniki so potrebovali nekoga, ki bi spremljal sodbe, obravnave. Vprašal me je, ali bi me to zanimalo, in ker me je, sem začela honorarno delati pri Slovincu, kjer sem se 'zastupila' s črno kroniko. Potem sem kmalu prišla k Večer, kjer sem še danes, in zelo uživam v svojem poklicu in sem mu zelo predana.«

Kot novinarka dnevnika Večer pokrivata predvsem črno kroniko, tiste temnejše plati našega bitja in žitja. Kako vidite slovensko medijsko krajino in v okviru tega, recimo, institut raziskovalnega novinarstva, pač z oziroma na to, da ima vaš novinarski angažma kar precej stičnih točk s področjem, kjer se raziskujejo kriminalna dejanja, politična korupcija, splošni škandali in podobno ...

»Marsikdo reče, da v Sloveniji nimamo pravega raziskovalnega novinarstva, kar pa je glede na zgodbe, ki jih izvemo in javno povemo novinarji, bolj kot ne iz trte izvito. Moje poklicno delo je ves čas res prepleteno s kriminalom, žalostnimi, tragičnimi življenjskimi zgodbami, korupcijo in še bi lahko naštevala. Tovrstnih zgodb je vedno več, to opažam zadnja leta. Večkrat se tudi zgodi, da ima nek občan na primer problem s svojimi delodajalci, odprt sodni postopek, ki se vleče več let, ali takšne ali drugače težave, ki jih nikakor ne more razrešiti. Ko pridejo takšne zgodbe v javnost, se potem marsikatera od teh do tedaj zapletenih zgodb nenadoma začne reševati. Ali pa se na osnovi poročanja medijev o nekih sumih kaznivih dejanj zganejo organi pregona in začnejo preiskovati. Mediji imamo precej veliko moč, in tega se novinarji moramo zavedati, vsak dan znova in znova. Zato je treba poročati objektivno, korektno, vse vpletene vprašati o njihovi plati zgodbe.«

Eden tistih, ki so pasti in nevarnosti raziskovalnega novinarstva občutili na lastni koži, je bil tudi vaš, zdaj že bivši novinarski kolega Miro Petek. Precej tragična in žalostna zgodba. Tako za novinarski ceh, njega osebno in seveda pravno državo ...

»Menim, da zgodba mojega dolgoletnega sodelavca Mira Petka, ki je tedaj, ko so ga pretepli, zelo nastradal, za pretep pa ni bil nikoli nihče obsojen, ne bo nikoli razjasnjena. Ker ni šlo le za njegovo poročanje o neki zadevi ali za to, da si je upal o njej pisati, ampak za veliko več, šlo je za utišanje novinarjev na najbolj primitiven in grob način – s pestmi. In ker niso bili najdeni naročniki tega nagnusnega, brutalnega dejanja, se lahko večno sprašujemo, kdo je naročil napad na kolega Petka.

Novinarji pri svojem delu prejemamo grožnje, hude – tudi sama sem jih bila deležna –, grozijo nam tožbe, tožijo nas, toda ko se nekdo na novinarja spravi s pestmi ... pristali smo na dnu. No, danes menim, da obstaja veliko bolj prefinjenih načinov, kako groziti novinarjem, sicer veliko bolj prikrito kot javno, pa zato nič manj nevarno. Novinarji se ne smejo bati objaviti resnice, in pri tem nas ne bi smel nihče ovirati ali ustrahovati. Pa temu tudi v naši državi ni vedno tako.«

Poglejte, naklade tiskanih medijev v Sloveniji padajo. Tudi naklada časnika Večer se je v nekaj letih več kot prepolovila. Mladi teh, »resnih« časopisov praktično sploh ne vzamejo več v roke. Tu je še spletno branje. Kaj narediti, kako zasakati trende?

»To je vprašanje, s katerim se zadnjih nekaj let ukvarjajo številni mediji po svetu, ne le v Sloveniji. Spletne strani medijev, tudi nas, tiskanih, so dostopne praktično vsem, in potem je res vedno manj ljudi, ki bi segli po tiskanem časopisu, saj veliko informacij izvedo že na spletnih straneh. Čeprav je res, da dobre zgodbe lahko preberemo v celoti le v tiskanih izdajah časopisov. Bojim se, da za zdaj ni neke čarobne palice, ki bi trend padanja tiskanih medijev zaustavila, upam pa, da jo bo kdo našel. Ker zvesti bralci tiskanih izdaj časopisov še vedno raje segajo po papirju, kot se v šali izrazimo, in ne berejo spletnih strani. Toda kako dolgo bo še tako? Odgovora žal ne poznam.«

Foto: Tit Košir (Večer)

Novi **VELETEKSTIL**
doma je najboljša

TC Mercator,
Ljubljanska cesta 36,
2310 Slovenska Bistrica

VELIKA AKCIJA
DO -30%
v mesecu
FEBRUARJU 2014

Vzglavniki, prešite odeje, rjuhe, brisače, preproge...

ODEJA **ZATEX** **TEXTIL**

Doktorirali ste s področja penologije. Povejva bralcem, s čim se pravzaprav ukvarja ta veda, kaj je predmet njenega raziskovanja?

»Doktorirala sem na ljubljanski pedagoški fakulteti že nekaj let nazaj. Penologija je veda o prestajanju zaporne kazni, in v doktoratu sem ugotavljala nasilje v slovenskih zaporih. V slovenskih zaporih je več psihičnega kot fizičnega nasilja, je pokazala moja raziskava. Potem sem iz doktorske naloge napravila knjigo, z določenimi dopolnitvami in spremembami, seveda, in je priznana kot znanstvena monografija. Knjigi je naslov Utrinki za rešetkami, izdal jo je Večer leta 2008. V njej izvemo marsikaj zanimivega o slovenskih zaporih, o tem, kako tam je, kaj se tam dogaja, o nasilju in drugo. Spomnim se besed mojega mentorja za doktorat dr. Vinka Skalarja, ko je na promociji knjige dejal: 'V Sloveniji smo morali od leta 0 do leta 2008 čakati, da smo dobili prvo knjigo o slovenskih zaporih in prestajanju zaporne kazni.'<«

Kako bi ocenili prostorske, bivalne in varnostne razmere v slovenskih zaporih? Najbrž vse prej kot zadovoljive, če se stavkam zapornikov pridružijo celo pazniki?

»Bivalne razmere v slovenskih zaporih res niso dobre, saj gre v večini za zelo stare stavbe, na primer mariborski in celjski zapor, razen zopora v Kopru in dveh novih bivalnih blokov v zaporu na Dobu. Tam je zdaj veliko boljše. Veliko obsojencev je samih v sobah, stavba in pohištvo so zdaj stari okoli leto dni, prej pa se je na Dobu v sobah, namenjeni devetim, gnetlo tudi po osemnajst obsojencev, in le z enim straniščem in tušem v sobi. Zato so imeli res zelo malo osebne prostora. Za varnost pa menim, da je v naših zaporih zelo dobro poskrbljeno. Zaposleni v zaporih se sicer upravičeno bojijo, da bi lahko ob čedalje večjem pomanjkanju pravosodnih policistov v zaporu prišlo do poslabšanja varnostne situacije, ko bi se številno močnejši obsojenci na primer lahko uprli. No, upam, da se to ne bo zgodilo.«

Ukvarjate se tudi s publicistiko, pisanjem knjig. Štiri ste menda že napisali.

Zadnjo, ki nosi naslov Nevidni svet žrtev prometnih nesreč ste izdali pod okriljem zavoda Varna pot, kjer ste tudi ambasadorka. Za pisanje o teh osebnih tragedijah in travmatičnih izkušnjah se morate seveda veliko pogovarjati s svojci žrtev, ponesrečenci, invalidi. Takšne izpovedi se človeka vsekakor dobra dotaknejo. Kako se »resetirate«?

»Knjiga, o kateri govorite, je moja zadnja, za zdaj (smeh). Poleg knjige o zaporih sem napisala še knjigo o sežanski tragediji, ko je mama ubila svojega otroka, in o Milici Makoter, dvakrat obsojeni na trideset let zopora, ker

naj bi naročila umor svojega moža, na koncu pa je bila pravnomnočno oproščena. Pogovori z žrtvami prometnih nesreč, bodisi tistih, ki so se sami hudo poškodovali v njih, ali s tistimi, ki so v njih izgubili najdražje, so bili zame zelo pretresljivi, zelo so me prizadeli, tega se ne da izbrisati. Želim si, da te knjige ne bi nikoli napisala, ker bi to pomenilo, da ni žrtev prometnih nesreč, a žal so. Knjigo bi zaradi resničnih zgodb v njej morali vsi prebrati in se iz nje kaj naučiti. Moj 'reset' o katerem me sprašujete, je že ta, da pogosto iz Ljubljane, kjer delam in živim, prihajam domov na Štajersko, v domačo Bistrico oziroma moje Visole, in spet se napolnim z energijo.«

Med novinarsko srenjo veljate za novinarko z dobrimi nogami, ki jih tudi ne skrivate. Za razliko od virov ...

»V službo pač rada hodim lepo urejena, ker je tudi to, kako izgledam, ogledalo mojega poklica. Bolj pomembno pa je to, kaj delam in kako delam, predvsem pa, da delam s srcem in za ljudi. To je moje poslanstvo. In moji viri bodo vedno le moji.«

Najbrž je samo vprašanje časa, kdaj se boste lotili pisanja naslednje knjige. Že veste, o čem bo govorila? Nemara o zaporniškem življenju tajkunov ...

»Idej za novo knjigo je že kar nekaj, tudi neke znane osebe v slovenskem prostoru so me že prosile, naj pišem o njih. A o tem za zdaj ne bi govorila (smeh). Čeprav sem si že rekla, da knjig, povezanih s kriminalom ali drugimi žalostnimi zgodbami, ne bom več pisala, ker je to tudi zame psihično težko, no, vsaj za zdaj jih ne bom pisala, ni slaba ideja o knjigi o zaporniškem življenju tajkunov, ki jih bo, tako vsaj kaže ta slovenska kaznovalna politika in sodna praksa, v zaporu čedalje več. Tako, da hvala za idejo (smeh).«

Foto: Rober Balen (Večer)

Vošnjakovo leto kulture

dr. Josip Vošnjak (1834-1911)

zdravnik, pisatelj, politik in narodni buditelj

Prireditve ob 180 letnici rojstva

- 17. januar 2014: razglasitev Vošnjakovega leta kulture

- januar - Začetek Vošnjakove bralne značke za odrasle
- februar - Deseti brat v izvedbi dramskega igralca Anotola Šterna
- februar - Predavanje; dr. Elko Borko: Dr. Josip Vošnjak kot zdravnik
- marec - Odprtje spominske razstave o dr. Josipu Vošnjaku
- april - Predavanje; Malina Schmidt Snoj: Življenje in delo dr. Josipa Vošnjaka
- april - Predavanje - dr. Jonatan Vinkler: Dr. Josip Vošnjak in narodnobuditeljstvo v 19. stoletju
- maj - Izlet; Po Vošnjakovi poti - od Šoštanja do Visol
- maj - Predavanje; Miran Aplinc: Vošnjaki, usnjarji iz Šoštanja
- september - Pevsko - plesni tabor v duhu 19. stoletja
- september - Predavanje; dr. Ferdinand Šerbelj: 1. svetovna vojna - vzroki in posledice
- oktober - Vinsko- kulnarični večer s predavanjem
- oktober - Literarni večer z napitnicami
- november - Zaključna prireditve Vošnjakove bralne značke za odrasle
- januar 2014-maj 2015 - Simpozij: Dr. Josip Vošnjak in narodnobuditeljstvo v 19. stol.
- september 2014-maj 2015: Spoznajmo 19. stoletje skozi literarno besedo (osnovne in srednje šole v občini Slovenska Bistrica)

Priimek Vošnjak se v 16. stoletju pojavlja v Šaleški dolini, vendar prvi znani predniki izhajajo iz Slovenj Gradca, kjer so se že v 16. stoletju ukvarjali z usnjarstvom. Nasledniki so se za usnjarjskim jusom selili v Vitanje, od koder so okrog leta 1750 prišli v trg Šoštanj. V usnjarjski obrti so bili zelo uspešni in z letom 1788 so bile v njihovi lasti obe usnjarjski delavnici, ki so ju skozi 19. stoletje podjetni nasledniki ob ugodnih pogojih obrtne svobode razvili v industrijo.

Na soboto, 4. januarja 1834, se je v trgu Šoštanj na št. 27 »Pri Bošnjaku«, v hiši usnjarja Mihaela Woschnagga in Jožefe, rojene Križan, rodil naš znameniti rojak dr. Josip Vošnjak. V času Josipove mladosti so bili Woschnaggi že med uglednejšimi in premožnimi meščani Šoštanja. Najstarejši sin Franz je bil po tradiciji določen, da bo prevzel usnjarjsko obrt, mlajša brata Josipa in Mihaela pa je oče poslal na študije. Osnovno šolo je najprej obiskoval v domačem kraju, od leta 1843 je obiskoval tretji razred Glavne šole v Celju in naslednje leto celjsko gimnazijo, ki jo je kasneje dokončal v Gradcu in na Dunaju. Leta 1852 je na Dunaju začel s študijem medicine, ki ga je zaključil leta 1857 in bil v naslednjem letu promoviran v doktorja medicine in nato še kirurgije. Vseskozi je bil odličen učenec in študent.

Mladi zdravnik je malo donosno zasebno prakso najprej opravljal v Šoštanju (1859), Ljubljani (1859), Kranju (1859–1861) in Slovenski Bistrici (1861–1870), kjer je že bil okrajni zdravnik in Šmarju pri Jelšah (1870–1872). Leta 1872 je dobil državno službo in mesto primarija v Prislinski delavnici v Ljubljani in to delo opravljal celih triindvajset let. V svojem poklicu je bil prav gotovo eden najpomembnejših in najuglednejših zdravnikov na Kranjskem. K temu je pripomoglo njegovo publicistično delo na področju medicine in sociale.

S prelomnim letom 1860, ko je cesar Franc Jožef z Oktobrsko diplomo v Habsburški monarhiji odpravil absolutizem je mladi Vošnjak aktivno stopil v politiko. Uveljavil se je kot govornik, narodni buditelj, publicist, liberalni politik, državni in deželni poslanec. V Štajerskem deželnem zboru je bil enajst let (1867–1878), v dunajskem državnem zboru je bil dvanajst let (1873–1885). Petnajst let je bil poslanec v kranjskem deželnem zboru (1877–1895), kjer je bil od izvolitve leta 1878 tudi ves čas član deželnega odbora. Aktivno je sodeloval tudi v taborskem gibanju, poudarjal pomen zedinjene Slovenije v kateri je videl povezanost narodnostnih in gospodarskih strani življenja. V javnem življenju je uveljavljen predvsem kot gospodarstvenik nacionalnega pomena. Na gospodarskem področju sta z bratom Mihaelom znana kot pobudnika in organizatorja hranilništva in posojilništva na Slovenskem. Vošnjak je veliko prispeval tudi k slovenskemu leposlovju in publicistiki in kulturi. Enega največjih uspehov je dosegel ko je Avstrija leta 1880 sprejela njegovo resolucijo o uvedbi slovenščine v srednje šole na Kranjskem, Spodnje Štajerskem, Koroškem, Primorskem in celo v Trstu. Leta 1895 se je upokojil in se preselil v Visole pri Slovenski Bistrici, kamor je hodil na oddih že prej. Poslej se je ukvarjal s publicističnim delom in pisanjem Spominov.

Dr. Josip Vošnjak je bil poročen s Katarino, rojeno Ozmič, z bližnje Tinjske gore. V njunem zakonu so bili rojeni Maria, Rosa, Ludmila in sin Samo Mihael. V letu po smrti žene Katarine je Josip vidno hiral in umrl 21. oktobra leta 1911. Pokopan je na pokopališču na Zgornji Ložnici (Venčeslu). Na pogrebu je ob grobu spregovoril pokojnikov prijatelj in domači župnik. Dejal je prav primerno:

»Njegove povesti niso razdirale, ampak zidale, njegovi igrokazi niso sejali plevela in ljulike, temveč kleno zrno. Njegovi poučni spisi niso hodili na visokih koturnih učenostih, ampak po gladki poti preproste razumljivosti. Slednjič je rajni kot politik zvesto služil domovini. Za pravice zapuščenega naroda se je zavzemal z vso odgovornostjo in vztrajnostjo.«

Vošnjakovo leto kulture

Šoštanj

Znameniti Šoštanjčan, po poklicu zdravnik, deželni in državni poslanec, narodni buditelj in pisec dr. Josip Vošnjak je Šaleško dolino in svoj rojstni kraj Šoštanj v Spominih ponosno opisal kot enega najlepših, ki jih je poznal: "Zraven Savinjske doline je gotovo Šaleška, ki je od Savinjske ločena po nizkem hribovju, ena najlepših Slovenskega Štajerja. Glavni kraj te doline je prijazni trg Šoštanj, ki se na spodnjem delu te doline razprostira med Pako in vznožjem lokoviških gor in tudi še onstran Pake, kjer stoji pohlevni kolodvor železnice Celje-Velenje, in se čedalje več novih hiš zida. Tu je sodišče, šola in tik železnice na novo postavljeni, moderno opremljeni hotel "Austrija". Čez Pako vodi železni most na glavni trg, okinčani s soho sv. Marije. Ob Paki se širijo poslopja velike usnjarske tovarne z visokimi dimniki. Sredi trga je na desni Narodni dom s posojilnico in čitalnico, na levi občinska hiša, nekdanji magistrat z majhnim stopom. Cerkevica Mohorja in Fortunata je postavljena na skalo nad trgom."

Trg Šoštanj je bil v 19. Stoletju še v marsičem podoben trgom po slovenskih deželah in je predstavljal majhno gručo hiš z maloštevilnim prebivalstvom, ki se je ukvarjalo s kmetijstvom in tudi obrtno dejavnostjo, trgovino, gostilničarstvom. Kot je ugotovil že dr. Josip Vošnjak, se tržani niso mogli preživljati z obrtjo in so morali obdelovati zemljo, ki so jo imeli zunaj trga. Samih tržanov je bilo malo, zato so se mogli preživljati samo tako, da so svoje izdelke prodajali okoliškemu, dosti številčnejšemu kmečkemu prebivalstvu. Živahna izmenjava izdelkov in pridelkov na sejmih v Šoštanju je izdatno ohranjala obrtno dejavnost vse do uvedbe obrtne svobode.

Celje Gradec

Josip je prvega avgusta 1844 z odliko končal tretji razred c. kr. okrožne glavne šole v Celju, ki je bila, kot je zapisal, le pripravnica za vstop v gimnazijo. »Ker sem imel tako dobro izpričevalo s samimi »sehr gut« (prav dobro), sem bil jeseni 1844. l. sprejet na celjsko gimnazijo brez sprejemnega izpita ter sem postal študent in sicer kakor so me kmetje imenovali, »Mihelnov študent«, kar sem ostal celih 13 let.«

Po poletnih počitnicah, ki jih je preživel doma v Šoštanju je napočil dan za odhod v Celje in vstop v gimnazijo. »Bilo je neko hladno oktobrsko noč, ko me je oče ob treh zjutraj zbudil, da me popelje v Celje, kjer se je ta dan šola pričela s sveto mašo. /.../ Vozila sva se z očetom po tuintam z debelim gramozom nasuti cesti skozi Velenje mimo Šent Janža štiri ure do Celja. V Celju sva se ustavila v gostilni pri »kroni« in sva šla na stanovanje Schellandrovo. Popoldne se je oče vrnil domov, jaz pa sem se v družbi znanih mi tovarišev kmalu otresel vseh otožnih misli in se tolažil, da že o božiču spet pojdem domov in sploh vsake praznike.«

Kot odličen učenec je leta 1846, po odloku gubernija, dobil priložnost, da dobi mesto v graškem konviktu. Ponujeno mesto je z veseljem sprejel. »Začetkom oktobra sva se z očetom neko jutro zgodaj usedla na voz in drdrala proti Celju. V Celju je oče pustil voz s konjem v krčmi, dokler se ne bi vrnil iz Gradca. Tisto leto je namreč že bila odprta železnica v Gradec, ki se je že gradila proti Ljubljani. /.../ Bila je to prva moja vožnja po železnici. Takrat nisem mislil, da se bom kasneje leta in leta vozaril po tej progi, pa nikdar več tako otročje veselega, brezskrbnega srca. Gledal sem skozi okno vagona, kako se mimo pomičejo polja, gozdi, vasi in trgi, a ko smo prispeli do Maribora, začelo se mi je dremati in sem sladko spal, dokler me ni oče pred Gradcem zbudil. S kakim začudenjem sem gledal nebroj hiš in nad njimi obširni grad z velikanskim zidovjem in dvema stolpoma! Hitela sva z očetom v mesto, da me je še isti dan oddal v konvikt in mu ni bilo treba v Gradcu prenočevati. Bil sem tedaj 12-leten dečko v Gradcu med tistimi samimi tridimi Nemci.«

Vošnjakovo leto kulture

Slovenska Bistrica

Dunaj

Kot odličen učenec se je s 16. leti podal na Dunaj, da bi dokončal zadnje letnike gimnazije. »Oktobra 1850 sem se mimo Gradca vozil na Dunaj brez vsega spremstva, vaju sem že bil v tujini živeti. Tam sem se javil pri direktorju akademijske gimnazije in sem bil sprejet v 7. razred.«

Po končani gimnaziji se je oktobra leta 1852 odpeljal na Dunaj: »da se vpišem na medicinsko fakulteto. Sanjal sem le, da bom nekaj sloveč zdravnik. Da bi kedaj se s politiko pečal in bi mi bilo zdravništvo bolj postranska stvar, o tem se mi še sanjalo ni. Sploh je tačas po burnih dogodkih 1848. leta sledila reakcija. Javno o političnih stvareh govoriti ali celo kritikovati vladne naredbe ni se nobenemu ljubilo, ker je povsod polno ovaduhov in nikdo ni varen, da ga policija ne pograbi. Pa se tudi študentje, zlasti medicinci, ki smo imeli dovolj opravka z učenjem, prav nič nismo zanimali za politiko in tudi o narodnosti ni bilo govora. Jaz nisem čital nobenega časnika, ker sem v kavarno zahajalk večemu ob sobotah ponoči, ko se nas je več znancev shajalo v krčmi in smo se domov grede še v kavarni oglašali. Le ob času krimske vojne smo se zanimali za junaške boje pri Sevastopolju. Sicer pa nam je bilo vseeno, kdo je minister in kakšno je vladanje.«

V Slovenski Bistrici je služboval od leta 1861 do leta 1870. Ob nastopu službe se je seznanil s tamkajšnjim notarjem Ratejem in ga med drugim vprašal, kako je z narodnostjo v tem kraju.

»Če mislite,«/.../ je odgovoril Ratej, »tu agitirati za slovenstvo, potem rajši šila in kopita poberite, kajti v celem kraju ne najdete ne enega narodno mislečega človeka.« /.../ »Tako mi je Ratej slikal razmere in hudo mi je bilo pri srcu. Kaj naj počnem? Ali naj pustim vse v miru in se pečam le z zdravništvom, pri čemer bi dobro izhajal in živel dobro filistrsko življenje, kakor toliko drugih? Ali se naj lotim narodnega dela in kako?«

»Premišljeval nisem dolgo. Narodna navdušenost, katere sem se bil v Ljubljani nasrkal, je še živo plamtela v meni. Pridružila se je tej neka čistilakomnost, pokazati Ljubljančanom, da se tudi na Štajerskem da kaj opraviti.« »Torej začnimo!« si mislim. Pa kje? Da se med mestnim prebivalstvom ne bo dalo kmalu kaj storiti, sem precej izprevidel. Spoznal pa sem tudi, da ne mestno, ampak kmetško prebivalstvo reprezentuje maso naroda in da iz kmetškega stanu se regenerira prebivalstvo v mestih in Trgih. Temelj in opora vsakega naroda je kmetško ljudstvo.« prenočevati. Bil sem tedaj 12-leten dečko v Gradcu med tistimi samimi trdimi Nemci.«

Vošnjakovo leto kulture

Šmarje pri Jelšah

Mladi zdravnik je malo donosno zasebno prakso najprej opravljal v Šoštanju, Ljubljani, Kranju in Slovenski Bistrici, kjer je že bil okrajni zdravnik in Šmarju pri Jelšah. O službovanju v provincialnem Šmarju je zapisal: »Tako npr. se ne spominjam, koliko sem na leto dohodkov imel v Slovenski Bistrici; le toliko vem, da sem, ko sem jo l. 1870. zapustil, po blizu 9-letnem bivanju, kakih 100 gld. nesel s seboj. V Šmarju pa so bili tako pičli dohodki, da sem v poldrugem letu iz svojega določil 500 gld., skupilo za svoj vinski pridelek.«

Kranj

O kratkem službovanju v Kranju od leta 1859 do 1861 je zapisal: »Od Kranja sem se ločil s prav lahkim srcem. Nisem imel svoje lekarnе, niti svoje hišne oprave. Svojo prtljago sem oddal »potu«, da jo spravi v Ljubljano. Zvečer pred odhodom pa se nas je zbralo precejšnje število prijateljev in znancev v gostilni gospe Šifrerjeve. Mnoge napitnice in posebno močno vino me je tako premagalo, da sem prvokrat v življenju prav s težavo našel svoje stanovanje in takoj na zofi zaspal, ne da bi se slekel. Drugo jutro, 14. marca, sem pa zdrav in čil se odpeljal proti beli Ljubljani.«

Ljubljana

Leta 1904 se je po devetih letih spet vrnil v Ljubljano na povabilo Pisateljskega društva, da bi tam praznoval 70. letnico.

»Odpeljal sem se torej 19. januarja in na svoje veselje sem že v Celji srečal prvega Ljubljančana, svojega nekdanjega in še sedaj župnika g. Martina Malenška. Pogovarjala sva se na daljnem potovanju o prejšnjih in sedanjih časih in tako nama je hitro minil čas in že sem videl v daljavi svetili se električne luči ljubljanskega mesta. Na kolodvoru me je pričakal g. Ivan Hribar na moje veliko začudenje, ker mojega prihoda še g. predsedniku »pis. društva« nisem hotel naznaniti. Ima, kakor se kaže, dobro policijo, ki mu vse raportira. Peljal me je k »Slonu«, kjer mi je že naročil sobo. Električna razsvetljava, drdranje tramvaja, živahno gibanje ljudstva na ulicah, vse mi je kazalo, da nisem več v stari, slabo razsvetljeni, ozkoulični Ljubljani, ampak v modernem, z vsem komfortom urejenem mestu.«

Dolgoletna vzgojiteljica Nada Tršar v pokoj

T. A.

Decembra lani je v zaslužni pokoj odšla vzgojiteljica Nada Tršar. V vrtcu se je zaposlila daljnega leta 1975 v takratni enoti Zidanškova 1 v Slovenski Bistrici. Kot nam je zaupala, so njeni spomini na delo v vrtcu zelo bogati in lepi, saj se je družila z otroki.

»Najlepša so bila praznovanja rojstnih dni otrok ter vsa nova leta z dedkom Mrazom in moja gostovanja z lutkami po vsej občini v prazničnem decembru. Mladim svetujem, naj se za ta poklic odločijo, ker želijo biti vzgojiteljice, in ne zato, ker ne morejo končati kakšne druge šole ali pa zaradi prekvalifikacije. Staršem pa le namig: če so se odločili za vpis otroka v vrtec, naj zaupajo strokovnemu kadru in tesno sodelujejo z obema v oddelku, tako vzgojiteljico kot pomočnico.«

Lučke prijateljstva

A.K.

Na 2. osnovni šoli Slovenska Bistrica popoldneve zapolnujemo z ustvarjalnimi uricami. Učenci prve triade so izdelovali svetilke iz kozarcev, ki so jih s servietno tehniko okrasili in jim dodali čajno svečko. Pozno popoldan so se

zbrali pred šolo in se polni pričakovanj odpravili po Močeradovi poti, skozi temen in skrivnosten gozd. Ob soju lučk in mesečine so obujali spomine na življenje naših babic in dedkov. V času hitrega tempa življenja in blaginje velikokrat pozabljamo na vrednote, kot sta prijateljstvo in zaupanje.

Le malo je potrebno, da pričaramo čaroben večer, ki bo vsem ostal v lepem spominu.

Katera pravljica bo za večerjo?

Učiteljici Darinka in Andreja

V začetku decembrskih dni sva učiteljici Andreja in Darinka odgovorili na vprašanje učencev, kaj se dogaja v šoli ponoči. Kaj smo skupaj ugotovili ...

Popoldan, po ponovnem prihodu učencev v šolo z vso potrebno opremo (spalna vreča, pižama) je njihovo pričakovanje tako veliko, da le s težavo obdržijo »mirne živce«. Ko zagledajo postavljene prave šotore, je njihovo veselje nepopisno. Nato se, enako kot dopoldan, pripravijo na »delo«. Poiščejo si udoben položaj in poslušajo zgodbo iz zbirke Fifi in cvetličniki Mrzlo jutro, v katerem Fifi zmrzne voda v vodovodni cevi. Pri odpravljanju težave pa nastaneta druženje s prijatelji in okusen meden posladek. Ker je zgodba zanimiva, učenci o njej tudi malo poklepetajo. Le kdo ne pozna Fifi in njenih prijateljev! Ugotovijo, da so cvetlice res lepe »zadevšne« in da bi jih oni imeli tudi pozimi. Ker jih nikjer ne najdejo, se odločijo, da si jih bodo naredili. Barvni papir, nekaj zelenega krep papirja, palica in lepilo. Spoznajo, da je samo material premalo, da potrebujejo še spretno roko in navodila. Po navodilih učiteljic začnejo zgibati: preložiš na pol in potem zavijaš konca do sredine in ... joj, izgubili so se. Še enkrat od začetka in nastane prvi venčni list. Ko nastane še eden in še eden in še eden (5), jih učiteljici prilepita na palice, ki jih ovijeta še z zelenim krep papirjem; in rožice so tukaj. Lepa pisana pomlad se za njih prične, še preden se zima poslovila. Po dolgem in napornem delu učencem začne kruliti v želodcih. Spomni se, da je Fifi za prijatelje pripravila slastne medene kruhke. Ker so radovedni, kakšnega okusa

so, si jih pripravijo še sami. Rezina kruha, namočena v mešanico mleka, medu in jajca, ter popečena na olju. Slastno! V prazničnem decembru se spodobijo tudi primerno pripravljena miza. Učenci se potrudijo in pripravijo krožnike in vse, kar spada k svečanemu pogrinjku. Ne pozabijo niti na pisan šopek, ki ga postavijo na sredino mize. Ko je vse nared, povečerjajo slastne medene kruhke in skodelico čaja. Večerja je tisti del dneva, ko si učenci počasi že želijo v »miževo deželo«. Zato po pravljичni večerji sledi priprava na spanje: umivanje zob, obraza, priprava spalnih vreč in namestitev ob svečah za še eno pravljico. V spanje jih je ponesel mali medo, ki ni mogel zaspiti.

... ampak le verjemite, mali medo in vsi učenci so zaspali. V jutro jih je zbudila budilka in jim napovedala nov šolski dan – tokrat podnevi.

Še danes se po hodniku slišijo vprašanja učencev: »Učiteljica, kdaj bomo spet prespali v šoli ...«

Koraki za korakce

OŠ Minke Namestnik Sonja

Dobrodelno združenje Koraki za korakce pripravlja **dobrodelni koncert Perpetuum Jazzile**, ki bo **14. aprila** z začetkom ob **19.30** v **veliki dvorani Slovenskega narodnega gledališča v Mariboru**.

Izkupiček koncerta bo namenjen naši šoli za ureditev in opremo gibalnice ter nabavo terapevtskih pripomočkov. Gibalnica je poseben prostor, namenjen zmanjševanju težav s pozornostjo, koncentracijo, vedenjskih in čustvenih težav ter povečanju gibalne spretnosti. Učenci bodo s pomočjo različnih pripomočkov lažje usvajali učne vsebine, razvijali senzomotorične spretnosti, prostorsko orientacijo in socialne veščine.

Tokratni sejem poklicev na 2. OŠ Slovenska Bistrica v znamenju naravne, tehnične in kulturne dediščine

Tomaž Ajd

Tudi letos so na 2. osnovni šoli Slovenska Bistrica pripravili sejem poklicev. V torek, 28. januarja, so v učilnicah in na terenu predstavili poklice, ki so povezani z naravno, tehnično in kulturno dediščino. O kulturni dediščini sta več povedala Srečko Štajnbaher in Vojko Osojnik, področje

Foto: Aleš Kolar

Foto: Aleš Kolar

tehnične dediščine sta predstavila Brigita Juhart in Jernej Senegačnik, poklic naravovarstvenika pa Andreja Senegačnik in Mojca Bedjanič. V šolski športni dvorani so učencem svojo dejavnost približali obrtniki in podjetniki v okviru OZ Slovenska Bistrica ter zeliščarji, lončarji in zbiratelj starih šivalnih strojev. Boštjan Magdič je predstavil modelarstvo, k vpisu pa so osnovnošolce skušale prepričati Srednja šola Slovenska Bistrica, Gimnazija Antona Martina Slomška Maribor in Srednja šola za gostinstvo in turizem Maribor. Uvodoma sta na prireditvi spregovorila predsednik Kluba direktorjev Slovenska Bistrica Tomaž Smolar in vodja Urada za delo Slovenska Bistrica Marjeta Kovač.

Osnovna šola dr. Jožeta Pučnika Črešnjevca zmagovalka humanitarne akcije za osnovne šole

M. H

Družba Unicommerce, ki zastopa blagovno znamko ročnega vrtnega orodja Fiskars, je v sodelovanju z družbo Mol Slovenija decembra izvedla humanitarno akcijo za osnovne šole na območju Podravja in Prekmurja. Za nagrado v obliki izdelkov v skupni vrednosti 2000 evrov so se potegovala šole, ki imajo lastne vrtove in se ogrevajo na kurilno olje. Na poziv k sodelovanju se je odzvalo sedem osnovnih šol, največ glasov pa so kupci izdelkov in storitev na Molovih bencinskih servisih namenili OŠ dr. Jožeta Pučnika s Črešnjevca.

Ob zaključku akcije so v prostorih Osnovne šole dr. Jožeta Pučnika na Črešnjevcu pripravili slovesnost, na kateri sta ravnateljici šole Lidiji Milošič nagrado predali Marijana Dajčman iz logaške družbe Unicommerce in Valerija Glavač iz družbe Mol Slovenija. Šoli sta predali paletu otroškega ročnega vrtnega orodja znamke Fiskars za urejanje šolskega vrta, družba Mol Slovenija pa ji je za ogrevanje prostorov podarila kurilno olje. Pobudnika akcije bosta s to nagrado, ki jo prispevata vsak pol, učencem spomladi olajšala delo na šolskih vrtovih, že to zimo pa poskrbela za njihovo prijetno počutje v učilnicah.

V imenu učencev in učiteljev se je organizatorjem humanitarne akcije zahvalila ravnateljica Lidija Milošič z besedami: »Res smo prepričljivo zmagali in vsi v šoli na Črešnjevcu se te nagrade izjemno veselimo. Kot veste, smo

vključeni v projekt Zdrava šola in projekt Popestrimo šolo, pod okriljem katerega smo ponovno uredili šolski vrt. Naši učenci tako pod vodstvom mentorjev, predvsem učiteljic Mojce Poš in Manje Križanec, ves čas skrbijo, da je šolski vrt primerno urejen, z novim otroškim vrtnim ročnim orodjem pa bo skrb zanj in za okolico šole še toliko lažja. Tudi Molovo darilo v obliki kurilnega olja za ogrevanje naše šole in vrtca nam bo v veliko pomoč, saj bomo tako prihranili pri stroških, ki niso ravno majhni.«

Foto: Edi Grobler

DOGAJA SE

Vošnjakovo leto kulture

4. januarja smo obeležili 180. obletnico rojstva Josipa Vošnjaka, ki je bil politično aktiven v času, ko se je začela oblikovati slovenska narodnostna identiteta. Vošnjak je veliko prispeval tudi k slovenskemu leposlovju, publicistiki in kulturi. Ukvarjal se je s pisanjem dram, povesti, romanov. Pomembno delo so

Spomini, v katerih je opisal svoje življenje in delo ter skušal predstaviti svoj pogled na politično dogajanje v drugi polovici 19. stoletja.

Pri opravljanju zdravniškega poklica se je pozimi leta 1861 na Zgornji Ložnici srečal z Lovrom Stepišnikom. Ta je zbiral slovenske knjige in jih posojal pohorskim kmetom, ki so hodili v njegov mlin. Postala sta tesna prijatelja in tako je Vošnjak Lovru Stepišniku pomagal pri nastajanju njegove knjižnice. Z njegovo pomočjo je Lovro Stepišnik leta 1863 v svojem »zidarskem mlinu« na Zgornji Ložnici ustanovil kmečko Bralno društvo pod Pohorjem s slovensko knjižnico »Slovenska bukvarnica«. Ker je mlinar Lovro Stepišnik knjige nosil v košu od hiše do hiše in jih posojal, je bila to prva slovenska potujoča knjižnica.

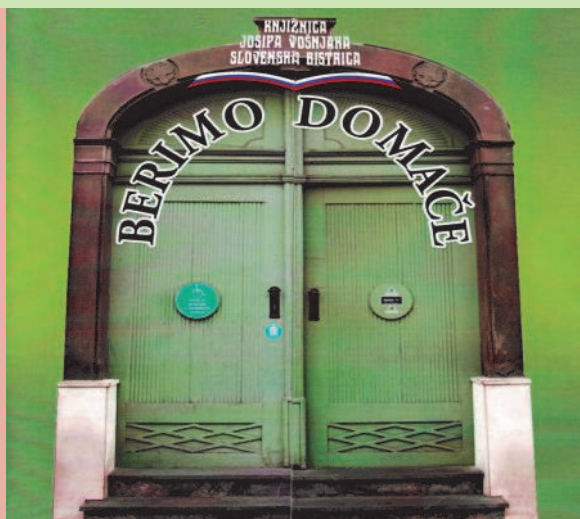
Letos praznujemo tudi 30. obletnico preimenovanja Matične knjižnice občine Slovenska Bistrica v Knjižnico Josipa Vošnjaka Slovenska Bistrica. Hkrati bomo v mesecu juniju praznovali tudi 180. obletnico rojstva Lovra Stepišnika

Pobudnika projekta **Vošnjakovo leto kulture 2014** sta Knjižnica Josipa Vošnjaka Slovenska Bistrica in Zavod za kulturo Slovenska Bistrica, ki v projektu tesno sodelujeta z Zgodovinskim društvom dr. Jožeta Koropca Slovenska Bistrica, Razvojno informacijskim centrom, Turistično zvezo Slovenska Bistrica, Domovinskim društvom generala Maistra ter krajevnima skupnostma Zgornja Ložnica in Impol.

Simbolično se je Vošnjakovo leto kulture prvič razglasilo 3. januarja, dan pred obletnico Vošnjakovega rojstnega dneva, s položitvijo cvetja na njegov grob na pokopališču na Zgornji Ložnici. Uradno pa je bilo Vošnjakovo leto kulture razglašeno na proslavi 40. krajevnega praznika Krajevne skupnosti Zgornja Ložnica, ki ga je razglasil župan Občine Slovenska Bistrica dr. Ivan Žagar.

BRALNA ZNAČKA ZA ODRASLE

Obletnica rojstva Josipa Vošnjaka in preimenovanje knjižnice v Knjižnico Josipa Vošnjaka Slovenska Bistrica sta dovolj močni spodbudi, da smo v knjižnici v sklopu domačega branja za odrasle stopili na samostojno pot. Bralno značko za odrasle smo poimenovali Vošnjakova bralna značka za odrasle, ki v letu 2014 poteka pod sloganom **Berimo domače**. V ospredje smo tako postavili domače literarne ustvarjalce med Pohorjem in Halozami. Bralna značka poteka od januarja do novembra, ko bo knjižnica organizirala prireditev ob zaključku. Zgibanke so na voljo v osrednji in vseh krajevnih knjižnicah Knjižnice Josipa Vošnjaka in na spletni strani knjižnice www.knjiznica-slovenskabistrica.si. Članstvo v knjižnici ni pogoj za sodelovanje.

MAVRIČNA JOGA

Vsak tretji četrtek v mesecu od 16.30 do 17.30 v Pionirski knjižnici v Slovenski Bistrici: **MAVRIČNA JOGA ZA OTROKE** – SKUPNA POT K SREČI z Adriano Dellapicca Vučer.

Urico Mavrične joge za otroke vam knjižnica podarja brezplačno.

V spremstvu staršev vabljeni otroci od 4. leta starosti dalje.

NAPOVEDUJEMO

Satirična prepesnitev Jurčičevega romana Deseti brat

Dramski igralec Anatol Štern bo recitiral Desetega brata, delo, ki ga je v verzih napisal pesnik Ivan Rob, tržaški Slovenec. Na zabaven in satiričen način je prepesnil Jurčičevo zgodbo in jo prilagodil dogajanjem v letu 1941. Ivana Roba, partizana, so italijanski fašisti ujeli in ustrelili pred 70 leti. Znano je, da jim je pred puškami v italijanščini zabrusil: »Kdor je umrl za domovino, je živel dovolj!« Vabljeni v ponedeljek, 10. februarja, ob 18.30 v prostore knjižnice.

Projekcija dokumentarnega filma o TAM-u

Dokumentarni film Umrli gigant režiserja in scenarista Bojana Laboviča je nastal v produkciji Studia Legen ter RTV Slovenije.

Tovarna avtomobilov in motorjev Maribor (TAM) je vrsto let predstavljala enega od stebrov mariborske industrije. Ustanovili so jo Nemci med drugo svetovno vojno za potrebe vojne industrije. V času SFRJ se je proizvodnja razširila, vse širše je postajalo tudi tržišče. V 80. letih je TAM zašel v krizo, ki je vodila do raznih preoblikovanj in sanacij podjetja ter nazadnje do njegovega stečaja leta 1996. Vabljeni v ponedeljek, 17. februarja, ob 18.30 v prostore knjižnice.

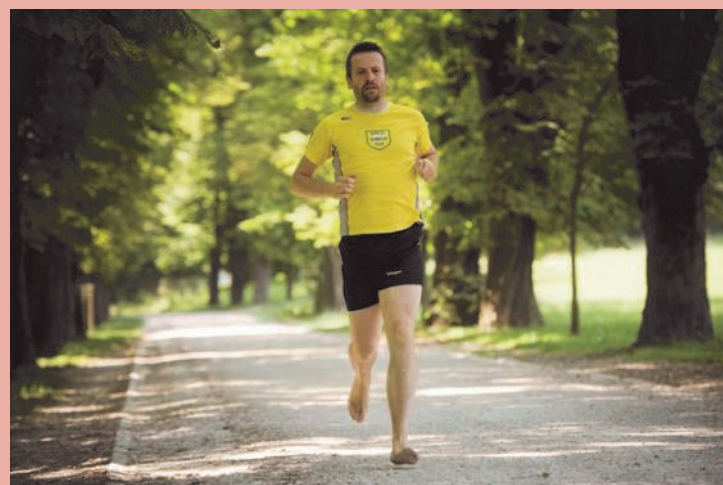
PALEOPREHRANA

Marko Roblek je vitez dobrega teka, je zagovornik in promotor bosonogega teka, saj ga prakticira tudi sam. Z osvoboditvijo nog iz tekaških copat pred petimi leti se je poslovil od vrste zdravstvenih težav in z bosonogim tekom dobil nov zagon za to prvinsko gibanje. In to zares, v smislu bosonogih (ultra)maratonov. Zase pravi, da je paleolog, saj v zadnjih treh letih bolj ali manj živi in je paleo/primal.

Paleoprehrana je sodoben način prehranjevanja, ki po razmerjih in virih makrohranil posnema časovno najdaljše obdobje človekovega obstoja, se izogiba žitom, (pogojno) mleku ter vsej industrijsko pridelani hrani. Ena od glavnih prednosti tovrstnega prehranjevanja je, da temelji na nepredelanih živilih, torej sta njihova sestava in izvor jasna. Paleoprehranjevanje velja kot eden od najbolj zdravih načinov prehranjevanja. Paleodieta je način prehranjevanja, ki posnema prehranjevanje naših prednikov v paleolitikumu. Najpreprosteje povedano je paleohrana vsa hrana, ki je

užitna tudi surova, na primer meso, ribe, jajca, zelenjava, sadje, oreščki in podobno.

Vabljeni v ponedeljek, 3. marca, ob 18.30 v prostore knjižnice.

Izredna seja varnostnega sosveta zaradi povečanja števila vlomov v Slovenski Bistrici

T. A.

V zadnjih treh mesecih preteklega leta se je v mestu Slovenska Bistrica zelo povečalo število vlomov v stanovanjske objekte. Doslej neznan storilec so namreč na območju med Kajuhovo in Špindlerjevo ulico izvedli kar deset tovrstnih kaznivih dejanj. Občani so razumljivo vznemirjeni, zato se

je v petek, 27. decembra, na svoji prvi izredni seji sešel tudi Varnostni svet Občine Slovenska Bistrica.

Neljube dogodke so podrobneje pojasnili predsednik varnostnega sosveta in podžupan Stanislav Mlakar, Robert Vrečko, vodja redarske službe, Andrej Gracej, vodja Varnosti, župan Občine Slovenska Bistrica dr. Ivan Žagar in komandir Policijske postaje Slovenska Bistrica Aleksander Lubej. Komandir je povedal, da vlome pospešeno raziskujejo. Sicer pa je po Lubejevih besedah zelo pomembno, da lahko občani sami veliko pripomorejo k svoji varnosti, zelo pomembno je tudi osveščanje ljudi.

Foto: Edi Grobler

V Bistriškem gradu 1. regionalna resonančna platforma

V Viteški dvorani bistriškega gradu so v sredo, 22. januarja, gostili prvo regionalno resonančno platformo za turizem. Prireditelj je pripravila Ustanova GANDIN fundacija, nosilka projekta Terra Parzival – Evropski regijski razvojni model 2014–2020.

Regionalne resonančne platforme so svetovna inovacija, ki v sklopu projekta Terra Parzival spodbujajo regionalno

povezovanje med javnimi in zasebnimi deležniki. Nastale so na osnovi dolgoletnih izkušenj Mihe Pogačnika s kulturnega, družbenega in korporativnega področja.

Svetovno znani violinist, kulturni ambasador Slovenije in direktor Ustanove GANDIN fundacija je v Slovenski Bistrici regionalno resonančno platformo predstavil skozi vrhunski glasbeni proces. Miha Pogačnik je sicer v svetu priznan in visoko cenjen tudi zaradi svojega dolgoletnega družbeno angažiranega delovanja.

Udeležence posveta je pozdravila direktorica Zavoda za kulturo Slovenska Bistrica Herta Žagar.

Radioamaterji v Slovenski Bistrici znova zelo dejavni

Tomaž Ajd

Radioklub iz Slovenske Bistrice je lani pridobil nove prostore, in sicer v gasilskem domu na Zgornji Bistrici. Ker želijo v svoje vrste privabiti čim več mladih, so organizirali tudi brezplačen tečaj za radijske operaterje. Sicer pa je bistriški klub skupina radijskih navdušencev ustanovila že leta 1956. Radioamaterska dejavnost je pomembna tako zaradi humanitarnosti kot tudi širjenja tehniške kulture. Klub je dobro deloval do leta 2000, ko so zaradi menjave lastnika stavbe na Kolodvorski ulici izgubili prostore. Od takrat do danes je radioklub deloval zgolj formalno, saj so se člani srečali le nekajkrat.

Kljub temu so vseskozi s osebnimi radijskimi postajami dosegali odmevne rezultate tudi v svetovnem merilu. Sicer

pa načrtujejo tudi praktično dejavnost s področja elektronike, zato nameravajo urediti še laboratorij za elektroniko.

Foto: Edi Grobler

V Slovenski Bistrici zaživel Medgeneracijsko informativno družabniško središče Pohorski bataljon

T. A.

Foto: Edi Grobler

Ministrstvo za obrambo Republike Slovenije precej pozornosti namenja tudi nekdanjim pripadnikom Slovenske vojske in nekdanjim zaposlenim v upravnih organih za obrambo, skratka vsem upokojevcem ministrstva. V okviru teh dejavnosti so spomladi leta 2012 v Slovenski Bistrici ustanovili medgeneracijsko informativno družabniško središče (MIDS).

Skupina MIDS Pohorski bataljon deluje v prostorih nekdanje izpostave za obrambo na Ljubljanski ulici. Vodja Anton Kolar je povedal, da je osnovni namen centra druženje vseh generacij. Prvi pomembnejši korak k oranju ledine na tem področju so uresničili konec preteklega leta, ko so izvedli tečaj Inštituta Antona Trstenjaka, in sicer na temo preprečevanja padcev v starosti. Sicer pa so na centru pripravili tudi program dejavnosti za leto 2014. Letos bodo med drugim organizirali različne delavnice, izobraževanja, predavanja o zdravem življenju, pohode, izlete in praznovanja.

150 let mednarodnega gibanja Rdečega križa in Rdečega polmeseca

RKS; Območno združenje Slovenska Bistrica

Oktobra preteklega leta je mednarodno gibanje Rdečega križa in Rdečega polmeseca obeležilo 150. obletnico prve mednarodne konference, ki je tudi formalno vzpostavila koncept nacionalnih društev in sprejela rdeči križ na beli podlagi kot zaščitni znak tistih, ki pomagajo ranjencem.

Leta 1863, štiri leta po bitki pri Solferinu in leto dni po objavi knjige Henryja Dunanta Spomini na Solferino, je odbor, ki so ga sestavljali general Dufour, Gustave Moynier, zdravnik Theodore Maunoir in Louis Appia ter Henry Dunant, v Ženevi organiziral konferenco, na katero je prišlo 31 delegatov iz 16 držav.

Konferenca je priporočila ustanovitev nacionalnih društev za pomoč in prosila vlade sodelujočih držav, naj jim zagotovijo varstvo in podporo. Obravnavali so točko o nevtralnosti zdravstvenih ekip in sprejeli predlog, da morajo imeti reševalna vozila, bolnišnice, zdravniki in tisti, ki nudijo pomoč ranjencem, status nevtralnosti ter biti

označena z rdečim križem na beli podlagi, kar naj bi preprečilo napade na reševalce.

Sprejetje teh načel je pomenilo začetek Rdečega križa, ki je v 150 letih s svojim humanitarnim delovanjem in pomočjo prerasel v največjo svetovno humanitarno organizacijo, ki šteje 97 milijonov članov in prostovoljcev ter deluje v 186 državah.

Temeljna načela mednarodnega gibanja Rdečega križa in Rdečega polmeseca so:

- humanost,
- nepristranskost,
- nevtralnost,
- neodvisnost,
- prostovoljnost,
- enotnost in
- univerzalnost.

Leta 1963, ob 100-letnici delovanja, je mednarodno gibanje Rdečega križa in Rdečega polmeseca prejelo Nobelovo nagrado.

© ullstein bild - AISA

Energetska obnova športne dvorane Bistrica

*Marjan Štimec, direktor
Javni zavod za šport Slovenska Bistrica*

Zaposleni v bistriškem javnem zavodu za šport poznamo tri športne dvorane, ki jim v žargonu pravimo stara, nova in dvorana za zimski trening. Dejstvo je, da je ena izmed dvoran, center borilnih športov, že precej stara, a smo jo pred štirimi leti v celoti obnovili in je zdaj namenjena borilnim športom, fitnesu in kegljanju, včasih pa se v njej odvija tudi kaj drugega. Dvorana za zimski trening zaenkrat še ni potrebna nobenih popravil, medtem ko je športna dvorana Bistrica obnove potrebna.

Glede na razvoj športa in zahtevnost prireditev, ki se odvijajo v njen, več ne ustreza zahtevam panožnih zvez za izvedbo tekmovanj. Še večja težava je velika poraba energije, saj je dvorana bila zgrajena v časih, ko ta ni predstavljala glavnega stroška obratovanja, kakor je to danes.

Po temeljitem pregledu trenutnega stanja športne dvorane Bistrica smo sprejeli odločitev o njeni energetske obnovi, ki je predvidena v letu 2014. Projekt je pripravljen in občina se je prijavila na državni razpis za energetske obnovo objekta. V upanju, da bomo na razpisu uspeli, verjamemo, da bo do obnove prišlo.

Projekt obnove zajema ureditev slačilnic in boljše izkoriščanje energije za ogrevanje objekta in vode v

slačilnicah. Športne sredine si želijo tudi obnovo tal ter uvedbo možnosti elektronskih priklopov za medije in vodenje tekem, kakor je to urejeno v dvorani za zimski trening (npr. NZS z dvema prenosnima računalnikoma brez težav vodi tekmo, tudi meddržavno). Te možnosti v športni dvorani Bistrica zdaj ni, bi pa bila zelo dobrodošla. Zelo potrebna bi bila tudi ureditev pokrivanja tal v primerih, ko v dvorani organiziramo nešportne prireditve (koncerti, proslave itd.).

Sicer pa je potrebno prizadevanja občine in javnega zavoda za šport za kakršnokoli obnovo pozdraviti, saj v tako oteženih ekonomskih razmerah, kakršne vladajo sedaj, ni enostavno zagotoviti financ za obnove in gradnje športnih objektov, ki jih mnogo »konservativnih« bankirjev in ekonomistov gleda kot nepotreben strošek. Tisti, ki delujemo na športnem področju, pa vemo, da je vlaganje v šport mladih dolgoročna naložba, tako v zdravje populacije kakor tudi v zdravje »konservativnih« ekonomistov in bančnikov, da ne bomo uporabili kakšne druge besede. Saj predvsem omenjeni potrebujejo zdrave ljudi, da bodo lahko veliko in dolgo delali.

3, 4, ZDAJ!

Sklenite

A0 in A0+

in podarimo vam 3
mesece zavarovanja.*

*Akcija velja samo za osebna vozila in traja od 01. 11. 2013 do 28. 2. 2014 ter ni združljiva z ostalimi variabilnimi popusti in velja samo za letne police.

080 19 20
www.ZavarovalnicaMaribor.si

Jožica Tomazini dobitnica plakete Štefana Romiha z listino za leto 2013

Tomaz Ajd

V četrtek, 6. februarja, bo v Viteški dvorani bistrškega gradu slavnostna akademija ob slovenskem kulturnem prazniku.

Na prireditvi, ki jo pripravlja Zveza kulturnih društev občin Makole, Poljčane in Slovenska Bistrica, bodo vročili tudi javna Romihova priznanja za delo na področju ljubiteljske kulture. Plaketo Štefana Romiha z listino za leto 2013 bo prejela slikarka Jožica Tomazini z Zgornje Bistrice.

Že v nižji gimnaziji je njen talent za risanje odkril in jo likovno usmerjal akademski slikar Janez Vidic. Leta 1955 je

Priznanja Štefana Romiha bodo letos prejeli Marko Avguštin (vodja odrasle skupine Folklornega društva Košuta Poljčane), Martina Lešnik (Turistično društvo Zgornja Ložnica), Lutkovna skupina Cik cak (sekcija DPD Svoboda Slovenska Bistrica), Oktet Tinje in Jože Rebernak (KUD Lojzeta Avžnerja Zgornja Ložnica).

Foto: A. Tomazini

na svetovni razstavi šolske mladine v Tokiu na Japonskem, ki jo je organiziral UNESCO, za sliko Žetev prejela drugo nagrado, dve leti pozneje pa je prejela Prešernovo nagrado prve državne gimnazije v Mariboru.

Po upokojitvi se je popolnoma posvetila risanju. In tako je nastalo tudi več razstav, med katerimi so nekatere še posebej pomembne in odmevne. Na prehodu leta 1993 v 1994 je pod vodstvom rojakinje Grete Bizjak razstavljala v Münchnu v Nemčiji. Razstavo so še posebej pohvalili v časopisu Sueddeutsche Zeitung. V zadnjem obdobju je Jožica Tomazini izdala uspešno kolekcijo božično-novoletnih voščilnic s priljubljenimi pohorskimi motivi in ilustrirala več pesniških zbirk. S svojimi slikami je sodelovala tudi na javnih dražbah v dobrodelne namene, na različnih kreativnih delavnicah za mlajše in starejše ter na različnih razstavah likovnih umetnikov in drugih prireditvah v domovini in tujini.

Jožica Tomazini zase pravi, da je slikarka, saj tako čuti. Slikanje zanjo ni le konjiček, ampak notranja gnanost, to je stanje človeka, ki se hoče polastiti vsega, kar je dano, skratka tako mora biti. Med motivi, ki so ji najljubši, so rože. Pravi, da je rože spoznala šele preko slikanja, s katerim zmore pogledati tudi v notranjost cveta. Med njenimi ljubimi motivi so še stare stavbe, kot so mlini, kolarnice, domačije, cerkve in kapelice. Zanima jo tudi portretiranje, ki pa ga bo prihranila za čase, ko bo težje hodila slikat v naravo. Jožica Tomazini rada slika s toplimi barvami. Velikokrat ji kdo pove, da prav preko barv na njenih slikah dobiva neko pozitivno energijo.

PRID'TE NA PUŠLŠANK

Marijana Jereb

Z besedami »PRID'TE NA PUŠLŠANK« vabijo Ložniške ufarce in Turistično društvo Zgornja Ložnica na tradicionalni 6. etnološki večer, ki bo ob slovenskem kulturnem prazniku 8. februarja v večnamenski dvorani na Zgornji Ložnici.

V kraju so ponosni na svoje korenine, zato se na odru trudijo prikazati preteklost domačega kraja čimbolj avtentično. Svoje goste bi društvo popeljalo tudi v cerkev sv. Venčeslava, morda po Stepišnikovi poti, ponudilo domače kulinarčne dobrote in z nastopom prikazalo utrip kraja pod Pohorjem.

Na letošnjem etnološkem večeru želijo Ložniške ufarce obuditi ljudski običaj tako imenovanega pušlšanka. To je bila vaška zabava, ki se je je veselilo staro in mlado. Nekoč po

napornem delu niso hrepeneli po počitku, temveč po druženju in zabavi. Pri večjem kmetu, ki je pridelal več vina, je bila zabava, kjer se je pelo, plesalo, včasih tudi preveč popilo in rajalo do jutranjih ur. Tudi prepiri niso bili redki, sploh če so se fantje borili za poglede deklet. Še huje pa je bilo, če je poročenega moškega prišla iskat žena.

Ložniške ufarce bodo tudi tokrat večer popestrile s šalami v narečni govorici in pripomočki, ki so vsebinsko vezani na nastop. Svoje bo dodal godec, ki bo spremljal petje ljudskih pesmi. To bo večer spoznavanja običaja in obujanja spominov na čase, ki se jih danes le še redki spominjajo, vendar z veliko čustvene nostalgije.

Letos so poleg stalnih članov skupine povabili še nekaj članov turističnega društva in tudi podmladek. Ložniške ufarce nosijo oblačila – delovno narodno nošo izpred sto let, seveda pa ob posebni priložnosti tudi praznična oblačila. Oboje bo mogoče videti na letošnjem etnološkem večeru.

Na Zgornji Ložnici obeležili 40 let krajevne skupnosti in uvod v Vošnjakovo leto kulture

Tomaž Ajd

V petek, 17. januarja, so krajanje Zgornje Ložnice obeležili 40. obletnico krajevne skupnosti in uvod v Vošnjakovo leto. V kulturnem programu slovesnosti so se predstavile sekcije Kulturno-umetniškega društva Alojza Avžnerja in Ložniške

ufarce. Lik dr. Josipa Vošnjaka je upodobil Jože Rebernak, scenarij, režija in vodenje prireditve pa so bili v rokah Jožice Repnik. Ob tej priložnosti so javnosti prvič predstavili sodobni portret Josipa Vošnjaka, kot ga je narisal Uroš Čož.

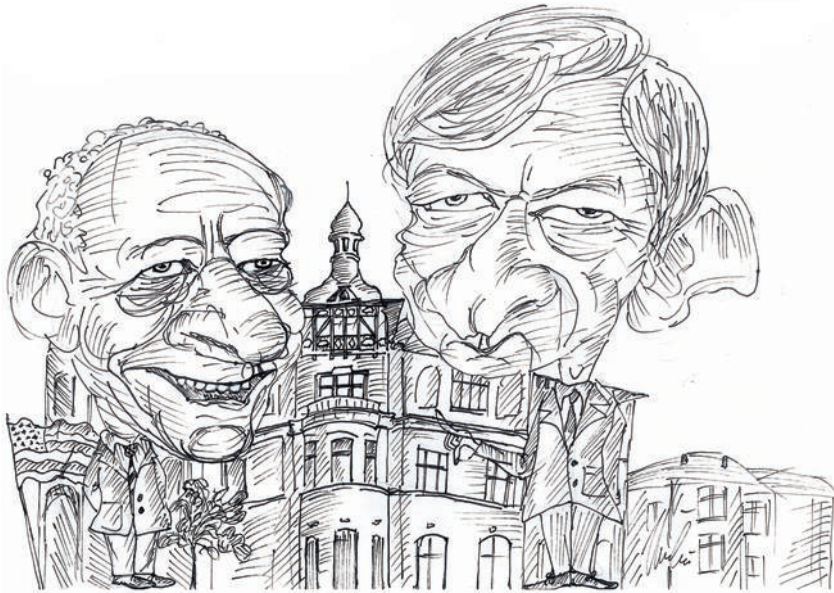

Foto: Aleš Kolar

Karikatura

Uroš Čož

Türk: »Kdaj boste že končno odšli nazaj v New York ?
Musomelli: »Že v kratkem. Vi pa še dolgo ne.«

KINOLOŠKI KOTIČEK

POSTAL BOM PES

Dragi moji, odločil sem se, da popesjanim. Skratka, da postanem pes. Odločitev kakopak ni bila lahka. Konec koncev ne gre zgolj za navadno spremembo spola. Ali kaj temu podobnega. Na tehtnici je veliko več. Resnici na ljubo, pasme si še nisem izbral. Za to je še čas. Naglica nikoli ni priporočljiva. Sploh pa ne v takšnem primeru. Bodi tako ali drugače, nekoliko še tehtam prednosti in slabosti posamezne vrste. Mislim, pasme. Doberman, šnavcer, kraški ovčar, pudelj, rotvajler. Skrbno preučujem rodovnike in se posvetujem s kinologi. Popesjanil bom pa v vsakem primeru. Tu ni več dileme. In sedaj vas najbrž zanima, zakaj hočem postati pes. Dobro vprašanje. Preprosto zato, ker imam vsega dovolj. Pravzaprav imam vsega premalo. Recimo, hrane. Kot pes bom mogoče jedel vsaj enkrat na dan. Tudi lajal bom lahko po mili volji. Sedaj moram kar naprej držati jezik za zobmi. Tako doma kot v službi. To sta že dva več kot tehtna razloga. Lahko bi jih naštel še vsaj pol ducata. Na primer, seks. Babnica me že nekaj časa ne spusti več na sebe. Kot pes bi lahko naskočil katerokoli. In kadarkoli. Seks pa je sila pomemben za polno in kakovostno življenje. Da ne govorim o kompleksu manjvrednosti. V vsaki nekoliko glasnejši družbi se počutim popolnoma odveč in odrinjenega na rob. Pobegnem za prvi vogal. Mislim, za prvi šank. Kot rotvajler bi vsem skupaj in vsakemu posebej pokazal, kdo sem. Takrat se za vogali ne bi le skrival, ampak bi tam samo scal. In nategoval. Prijatelj moj, je sploh potrebno še naprej nizati argumente. V osnovi sem se že odločil tudi za pasmo. Definitivno rotvajler. Arijska rasa. Mislim, pasma. Deutschland über alles in der Welt. Se že učim renčati, lajati in gristi. In da ne pozabim. Sem dobrega in plemenitega srca. Torej, bom brez težav vršil osnovno pasje poslanstvo. Se pravi, biti človekov najboljši prijatelj. Hov hov.

Bodoči rotvajler

Foto: Aleš Kolar

Pahor: »Kaj vam je povzročalo pri moji karikaturi največ težav?«
Čož: »Okvir!«

Matjaž Ceraj in Tina Božič najboljša športnika leta 2013

Tomaž Ajd

V petek, 14. februarja, ob 18. uri, bodo v športni dvorani v Slovenski Bistrici razglasili najboljše športnike in športnice preteklega leta. Na prireditvi Športnik leta 2013, ki jo v sodelovanju s Tednikom Panorama pripravlja Športna zveza Slovenska Bistrica, bodo skupaj podelili kar 129 priznanj. Najprestižnejši nagradi bodo izročili Matjažu Ceraju in Tini Božič.

Foto: Aleš Kolar

Matjaž Ceraj, član Judo kluba Impol, je najboljši športnik občine že četrto leto zapored. Ceraj je lani na sredozemskih igrah osvojil zlato medaljo v kategoriji nad 100 kilogramov.

Tina Božič, članica Atletskega društva Slovenska Bistrica, je leta 2013 dosegla vrsto vrhunskih rezultatov, med drugim je na olimpijskem festivalu evropske mladine v Utrechtu osvojila bronasto medaljo v skoku v daljino. Tina je tudi najboljša mlajša mladinka med atletinjami v Sloveniji.

Najboljšega kolektiva in ekipe letos ne bodo razglasili. Pri kolektivih bodo enakovredna priznanja prejeli Strelsko društvo Impol, Alpinistični klub Slovenska Bistrica, Atletsko društvo Slovenska Bistrica, Judo klub Impol, Twirling klub Sašo, Boks klub Slovenska Bistrica, Odbojgarski klub Murexin, NK Aha Emmi in Košarkarski

klub Slovenska Bistrica. Dobitniki priznanj pri ekipah pa so: 1. moška ekipa kegljaškega kluba, ženska štafeta 4 × 100 metrov AD Slovenska Bistrica, Judo klub Impol, Boks klub Slovenska Bistrica – ekipa v 1. ligi, Futsal klub Kebelj in Odbojgarski klub Murexin.

Največ priznanj bodo podelili mladim upom in perspektivnim športnikom, posebna priznanja Športne zveze Slovenska Bistrica za okrogle obletnice delovanja klubov pa bodo namenili **Atletskemu društvu Slovenska Bistrica, Smučarsko-skakalnemu klubu Šmartno, Kegljaškemu klubu Impol in Nogometnemu klubu Aha Emmi ter selekciji U-15 NK Aha Emmi** za športne dosežke.

Foto: Arhiv AD Slovenska Bistrica

Na državnem prvenstvu pet medalj za Judo klub Impol, Ceraj državni prvak

Tomaž Ajd

Judo klub Impol je v soboto, 25. januarja, v športni dvorani v Slovenski Bistrici organiziral državno člansko prvenstvo. Največ naslovov, kar osem, je po pričakovanjih osvojil celjski klub Z'žezele Sankaku. V ženski konkurenci so varovanke Marjana Fabjana in zlate olimpijke Urške Žolnir

na najvišjo stopničko stopile petkrat, tri naslove so priborili tudi borci. Pri moških so se izkazali tudi člani domačega kluba. Zlato medaljo je po pričakovanjih v kategoriji nad 100 kg osvojil Matjaž Ceraj, ki je v finalu ugnal mlajšega klubskega kolega Vita Dragiča. Za Judo klub Impol so medalje priborili še Tadej Čeh (drugo mesto v kategoriji do 81 kg) ter David Volčič (srebro) in Žiga Unuk (bron) v kategoriji do 90 kg. Poleg tega je v najmočnejši kategoriji Nejc Kučan osvojil peto mesto.

Foto: Aleš Kolar

V Slovenski Bistrici gostili državno prvenstvo v plesu

Tomaž Ajd

Slovenska Bistrica je v soboto, 25. januarja, gostila državno prvenstvo v standardnih plesih. V športni dvorani Srednje šole Slovenska Bistrica se je pomerilo 43 najboljših slovenskih plesnih parov iz 18 slovenskih plesnih klubov, v starostnih kategorijah od mlajših pionirjev do članov. Organizatorica letošnjega državnega prvenstva je bila Plesna zveza Slovenije.

Pred začetkom finalnega dela sta tekmovalce in gledalce pozdravila župan Občine Slovenska Bistrica dr. Ivan Žagar ter predsednik sekcije standardnih in latinskoameriških plesov pri Plesni zvezi Slovenije Herman Tomažič. Med člani sta naslov državnih prvakov osvojila Miha Vodičar in Nadiya Bychkova (Plesni klub Pingi Maribor), med profesionalci pa sta bila najboljša Miša Čigoj in Nika Bagon (Plesni klub Urška Ajdovščina).

Foto: Aleš Kolar

45. pokal Pohorskega Bataljona

Tomaž Ajd

Foto: Aleš Kolar

Judo klub Impol je v soboto, 18. januarja, izvedel tudi 45. mednarodno tekmovanje za pokal Pohorskega bataljona za člane in kadete. Tudi domači tekmovalci so dosegli nekaj vrhunskih uvrstitev. Pri članih je zmago v najtežji kategoriji priboril Matjaž Ceraj, ki je v finalu premagal Vita Dragiča. Tretje mesto so osvojili Tadej Čeh, David Volčič in Žiga Unuk, peti pa so bili Boštjan Kos, Aljaž Čeh, Božo Skela, Nejc Kučan in Tomaž Topolčnik. Pri kadetih se je izkazal Dino Prepelič, ki je slavil v kategoriji do 90 kilogramov, v konkurenci kadetinj pa je zmagala Teja Tropan.

**Ceraj,
Prepelič in
Tropanova
zmagali na
45. pokalu
Pohorskega
bataljona**

Foto: Aleš Kolar

Bistriški odbojkarji si veliko obetajo od dela z mladimi

Tomaž Ajd

Odbojkarji Murexina so bili po 12. krogu druge slovenske lige na šestem mestu. Dosegli so pet zmag in sedemkrat so izgubili. Sicer pa si v klubu veliko obetajo predvsem od dela z mladimi. Vodenje članske ekipe je pred to sezono prevzel nekdanji odlični odbojkar Marko Pongračič.

»Čeprav živim v Poljčanah, sem stari Bistričan in v odbojki delujem vseskozi. 15 let sem vodil poljčansko ekipo v drugi in tretji slovenski ligi. Potem so tam izrazili željo, da ne bi več igrali, ker je preveč naporno. Le kakšen teden pozneje so me poklicali iz bistriškega kluba in me vprašali, ali bi prevzel tukajšnje člane. Po pogovoru o tem, kakšno je stanje in kaj lahko naredimo, ter po tehtnem premisleku sem se odločil, da ekipo prevzamem.«

V klubu veliko pozornosti namenjate delu z mladimi.

»Vedno sem se zavzemal za to, da mora biti baza kluba domača. Torej mora imeti vse selekcije, od pionirske do članske, ki morajo tudi tekmovati. Letos smo začeli delati s

Foto: Aleš Kolar

pionirskimi selekcijami v osnovnih šolah na Črešnjevcu, v Poljčanah in Laporju. To je sicer še v povojih. Seveda pa pionirje vadimo tudi v Slovenski Bistrici. Pričakujem, da bomo v dveh oziroma treh letih že imeli kaj pokazati. Zgradili bomo piramido od pionirjev do članov.«

Glede na povedano lahko rečemo, da bo Slovenska Bistrica v prihodnjih letih imela vsaj stabilno drugoligaško moštvo, ali pa je v igri celo ponovna vrnitev v elitno družčino?

»Za prvo ligo še nekaj časa ne bomo sposobni. Se pa stvari v odbojki, tako kot v vsakem športu, izredno hitro spreminjajo. Zadovoljen bom, če bomo letošnjo sezono končali nekje na sredini lestvice. Če pa se bodo ostale ekipe nekoliko okrepile, lahko z enim, dvema spodrseljajema izpademo tudi v tretjo ligo.«

Seveda pa bo marsikaj odvisno od denarne podpore.

»Finance so problem. Tudi v ostalih klubih imajo težave. K sreči so v vseh klubih, tudi v našem, entuziasti, ki naredijo zares veliko. Če bo takšnih še nekaj, upam, da bo odbojka obstala, čeprav denarja ni v izobilju. Vedeti morate, da v drugi ligi nihče od naših igralcev ne dobi niti evra. Pravzaprav vsi igrajo prostovoljno, zato je od njih težko tudi karkoli zahtevati.«

Foto: Aleš Kolar

Tina Božič izenačila državni rekord mlajših mladink v dvorani

Tomaž Ajd

Tina Božič je letošnjo skakalno sezono začela odlično. V soboto, 25. januarja, je na odprtem prvenstvu Hrvaške v Zagrebu v troskoku z rezultatom 12,98 m (2. mesto) izenačila državni rekord mlajših mladink v dvorani. Tako je dosegla normo za nastop na svetovnem prvenstvu za starejše mladice, ki bo letos v Eugenu (ZDA). Rezultat je hkrati norma za nastop na evropskih kvalifikacijah za olimpijske igre mladih, ki jih bo konec maja gostil Baku (Azerbajdžan). Tina Božič je zelo dobro nastopila tudi v skoku v daljino, saj je z rezultatom 5,92 m osvojila drugo mesto in prav tako izpolnila normo za Baku.

Foto: Arhiv AD Slovenska Bistrica

ZELIŠČARSTVO

Erker Boštjan
Laporje 120 2318 Laporje
☎ 041 210 973

e-mail: bostjan.erker@amis.net
splet: zeliscarstvo-erker.weebly.com

- razni čaji
- razne tinkture
- kreme
- vzglavniki (40 cm x 60 cm) ali (25 cm x 45 cm)
- podpora za roko (iz ajdovih luskic)...

ZOO IN VRT
ŽAKI

Trg svobode 24
2310 Slov. Bistrica

Kontakt:
02/ 843 17 83

Eukanuba

-10%

VSAKI SEDMI NAKUP
HRANE BREZPLAČEN!!

FISH4DOGS

-10%

VSAKI ŠESTI NAKUP
HRANE BREZPLAČEN!!

ZA VSE OSTALE HRANE DAJEMO POPUST NA KARTICO ZAUPANJA
HILLS - PROPLAN - TECHNICAL - TASTE OF THE WILD - BELCANDO
BOSCH - ROYAL CANIN - PROPAC - NUTRA GOLD - CIBAU
NOW - GO - REGAL - NUTRIVET INSTINCT - DOG CHOW

PRODAJAMO VSE ZA: PSE IN MAČKE,
GLODALCE, PLAZILCE, AKVARISTIKO,
RIBNIŠKI PROGRAM,
REPTILENE ...

www.malezivali.com
spletna trgovina

PRORIS

 projektiranje in inženiring
tel: 040 500 827

**POKLIČITE IN SE
DOGOVORITE ZA TERMINI!**

**Bi radi gradili pa ne veste kako začeti?
Imate nelegalno gradnjo?
V najkrajšem možnem času vam uredimo načrte
za pridobitev gradbenega dovoljenja!**

Za novogradnje, adaptacije, rekonstrukcije, legalizacije, rušitve in spremembe namembnosti vam nudimo naslednje storitve:

- Idejni načrt IDZ za pridobitev projektnih pogojev
- Načrt za gradbeno dovoljenje PGD – za pridobitev gradbenega dovoljenja
- Načrt izvedenih del PID – za pridobitev uporabnega dovoljenja

impol

Aluminium Industry

Impol
Partizanska 38
2310 Slovenska Bistrica
Slovenija

www.impol.si
info@impol.si

Gradimo na
tradicioni,
razvijamo za
prihodnost.

turistična
SAJKO agencija

SAJKO turizem d.o.o.

Izšel je katalog:

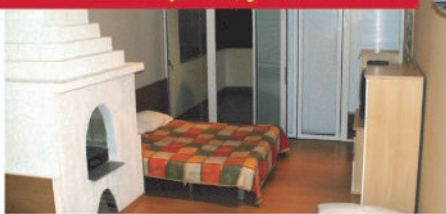

Katalog vam lahko BREZPLAČNO pošljemo tudi na dom.

NAJUGODNEJŠE PONUDBE TA HIP!

Cene veljajo ob rezervaciji do 31.3. (v hotelu Adria*** do 15.02.)!

OTOK PAG: apartmaji Valentino***

22.6.-29.6.: 7x najem že za **185 €**

Popust: dodatno 1 otrok do 7 let BREZPLAČNO!

Biograd: Adria***

21.6.-28.6.: 3x all inc že za **161 €**

Popust: 2 otroka do 7 let BREZPLAČNO,
otrok 7-12 let 60%, 12-18 let 40%!

Omiš: TN Brzet***

21.6.-28.6.: 7x polpenzion že za **286 €**

Popust: 1 otrok do 10 let BREZPLAČNO,
+1 otrok do 6 let (brez lež.) BREZPLAČNO!

Kaštel Štafilič: TN Resnik**

22.6.-29.6.: 7x all inc že za **274 €**

Popust: 2 otroka do 6 let BREZPLAČNO!

SLOV. BISTRICA: Trg svobode 22, 2310 Slov. Bistrica | TEL: 02 80 51 800 | E-mail: slov.bistrica@sajko-turizem.si

Več ponudb na: www.sajkoturizem.si

- dioptrijska očala
- kontaktne leče
- okulistični pregledi
- sončna očala

OPTIKA OMAN
Optime plus d.o.o.
Ljubljanska cesta 80, Slovenska Bistrica
tel.: 02 818 18 09

**RAČUNOVODSTVO
DEGIAMPIETRO**
Aleksandra Degiampietro s.p.
Vinarska ulica 45b,
2310 Slovenska Bistrica
tel.: 02 818 51 91, 051 318 609

*Partner, ki vam bo prihranil
ogromno časa in nepotrebnih skrbi,
ter zagotovil vaše varno poslovanje, preverite!*

**ODVETNICA
VESNA GORJUP ZUPANČIČ**
Ulica škofa Maksimilijana Držečnika 11
Maribor

**V januarju je v Slovenski Bistrici
odprla poslovno enoto
odvetnica Vesna Gorjup Zupančič.**

Poslovna enota je odprta na naslovu
TRG ALFONZA ŠARHA 1, 2310 SLOVENSKA BISTRICA
TEL.: 041 621 156 www.gorjup.com
Osebni sprejem strank je mogoč vsak delovni dan od 8. do 12. ure.
Naročanje strank je mogoče tudi po telefonu 041 621 156,
od 8. do 18. ure, v petek do 14. ure
ali na elektronski naslov odvetnik@gorjup.net

**SUZUKI
AVTO SKRBIŠ s.p.**

Spodnja Polskava 102, Pragersko Telefon: 02 845 22 50, 041 674 326 E-mail: info@avtoskrbis.si
www.avtoskrbis.si

SERVIS IN PRODAJA VOZIL SUZUKI AVTOLEKA 24h KLEPARSKE IN LIČARSKE STORITVE
DIAGNOSTIKA UREDITEV KLIMATSKIH NAPRAV PNEVMATIKE DODATNA OPREMA
SERVIS ZA VOZILA VSEH ZNAMK ČENITEV AVTOMOBILSKIH ŠKOD

... zanesljivo, varčno in udobno na pot z vozili Suzuki ...

*Spet terte so robile,
Prijatli! vinje nam gladko!
Ki nam oshivlja shile
Serce rasjafni in oko!*

Zveza kulturnih društev
občin Makole, Poljčane in Slovenska Bistrica

vabi na

SLAVNOSTNO AKADEMIJO

ob

SLOVENSKEM KULTURNEM PRAZNIKU

v četrtek, 6. februarja 2014, ob 19. uri
v Viteški dvorani Bistriškega gradu.